

Středa, 6. dubna 2011

Přiznávání a odnímání mezinárodní ochrany *I**

P7_TA(2011)0136

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 6. dubna 2011 k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o minimálních normách pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání mezinárodní ochrany (přepřacované znění) (KOM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))

(2012/C 296 E/35)

(Řádný legislativní postup – přepracování)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2009)0554),
- s ohledem na čl. 251 odst. 2 a čl. 63 první pododstavec bod 1) písm. d) a bod 2) písm. a) Smlouvy o založení Evropského společenství, podle nichž mu Komise uvedený návrh předložila (C7-0248/2009),
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě nazvané „Důsledky vstupu Lisabonské smlouvy v platnost pro probíhající interinstitucionální rozhodovací postupy“ (KOM(2009)0665),
- s ohledem na čl. 294 odst. 3 a čl. 78 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 28. dubna 2010 ⁽¹⁾,
- s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 28. listopadu 2001 o systematictějšímu využívání metody přepracování právních aktů ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 10. března 2009 o budoucnosti společného evropského azylového systému ⁽³⁾,
- s ohledem na dopis ze dne 2. února 2010, který zaslal Výbor pro právní záležitosti Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu Evropského parlamentu,
- s ohledem na články 87 a 55 svého jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A7-0085/2011),
- A. vzhledem k tomu, že podle poradní skupiny složené z právních služeb Evropského parlamentu, Rady a Komise daný návrh neobsahuje žádné jiné věcné změny než ty, které byly jako takové v návrhu označeny, a vzhledem k tomu, že pokud jde o nezměněná ustanovení stávajících znění, je návrh jejich prostou kodifikací bez jakékoli změny jejich věcného obsahu,
- 1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení, s přihlédnutím k doporučením poradní skupiny složené z právních služeb Evropského parlamentu, Rady a Komise;
- 2. vyzývá Komisi, aby věc opětovně postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 18, 19.1. 2011, s. 85.

⁽²⁾ Úř. věst. C 77, 28.3.2002, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 87 E, 1.4.2010, s. 10.

Středa, 6. dubna 2011

3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

P7_TC1-COD(2009)0165

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 6. dubna 2011 k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/.../EU o minimálních normách pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání mezinárodní ochrany (přepracované znění)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 78 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve směrnici Rady 2005/85/ES ze dne 1. prosince 2005 o minimálních normách pro řízení o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka je třeba provést řadu podstatných změn ⁽³⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by uvedená směrnice měla být přepracována.
- (2) Společná azylová politika, včetně společného evropského azylového systému, je nedílnou součástí cíle Evropské unie spočívajícího v postupném vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva otevřeného těm, kdo pod tlakem okolností oprávněně hledají ochranu ve Unii.
- (3) Evropská rada se na zvláštním zasedání v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 dohodla, že bude pracovat na vytvoření společného evropského azylového systému, založeného na úplném uplatňování a začlenění Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 ve znění Newyorského protokolu ze dne 31. ledna 1967 (dále jen „Ženevská úmluva“), a potvrdila tak zásadu nenavracení a zajištění toho, že nikdo není vrácen zpět tam, kde by byl vystaven pronásledování.
- (4) Podle závěrů z Tampere by měl společný evropský azylový systém v krátké době zahrnovat společné normy pro spravedlivé a účinné azylové řízení v členských státech a z dlouhodobého pohledu pravidla Společenství vedoucí ke společnému azylovému řízení v Evropském společenství.
- (5) Směrnice 2005/85/ES byla prvním opatřením pro azylová řízení.
- (6) První fáze vytváření společného evropského azylového systému byla již dokončena. Evropská rada přijala dne 4. listopadu 2004 Haagský program, jenž stanoví cíle v oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti pro období 2005–2010. V této souvislosti byla Evropská komise v Haagském programu vyzvána, aby ukončila hodnocení právních nástrojů první fáze a předložila Radě a Evropskému parlamentu návrhy právních nástrojů a opatření pro druhou fázi tak, aby byly přijaty do roku 2010. V souladu s Haagským programem je při vytváření společného evropského azylového systému cílem stanovit společný azylový postup a jednotný status platný v celé Unii.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 18, 19.1.2011, s. 85.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 6. dubna 2011.

⁽³⁾ Úř. věst. L 326, 13.12.2005, s. 13.

Středa, 6. dubna 2011

- (7) Evropská rada v Evropském paktu o přistěhovalectví a azylu, který byl přijat dne 16. října 2008, uvedla, že přetrvávají značné rozdíly mezi členskými státy, pokud jde o udělování ochrany, a vyzývá k novým iniciativám, včetně návrhu na zavedení jednotného azylového řízení, jehož součástí by byly společné záruky, s cílem zřídit společný evropský azylový systém, jak se předpokládá v Haagském programu.
- (8) ***Je nezbytné, aby*** zdroje určené pro Evropský uprchlický fond a Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu ***byly mimo jiné*** využity na zajištění přiměřené podpory činností členských států souvisejících s prováděním norem stanovených v druhé fázi společného evropského azylového systému, zejména těm členským státům, jejichž vnitrostátní azylový systém je vystaven specifickým a nepřiměřeným tlakům především z důvodu jejich zeměpisné či demografické situace. ***Je také nezbytné, aby v případě členských států, které přijímají nepřiměřeně vysoký počet žádostí o azyl ve srovnání s počtem jejich obyvatel, byla okamžitě uvolněna finanční podpora a správní a/nebo technická podpora poskytovaná z Evropského uprchlického fondu a případně od Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu, aby tyto země mohly dodržet ustanovení této směrnice.*** [Pozměňovací návrh 1]
- (9) Aby bylo možné komplexně a účinně hodnotit potřeby žadatelů v oblasti mezinárodní ochrany ve smyslu směrnice [...]/.../EU [o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli podat žádost o postavení osoby požívající mezinárodní ochrany, a o obsahu poskytované ochrany (kvalifikační směrnice)] měl by rámec Unie týkající se řízení o poskytnutí mezinárodní ochrany vycházet z pojetí jednotného azylového řízení.
- (10) Hlavním cílem této směrnice je stanovit další minimální normy pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání mezinárodní ochrany s cílem zavést v Unii společné azylové řízení.
- (11) Sbližování pravidel pro řízení o přiznávání a odnímání mezinárodní ochrany by mělo pomoci omezit druhotný pohyb žadatelů o mezinárodní ochranu mezi členskými státy v případech, kdy by tento pohyb byl způsoben rozdíly v právních rámcích, a vytvořit odpovídající podmínky pro používání směrnice [...]/.../EU [kvalifikační směrnice] v členských státech.
- (12) Z povahy minimálních norem přirozeně vyplývá, že členské státy jsou oprávněny přijmout nebo zachovat příznivější ustanovení pro státní příslušníky třetích zemí a osoby bez státní příslušnosti žádající členský stát o mezinárodní ochranu, pokud se má za to, že taková žádost je podána z toho důvodu, že dotyčná osoba potřebuje mezinárodní ochranu ve smyslu směrnice [...]/.../EU [kvalifikační směrnice].
- (13) Tato směrnice ctí základní práva a zachovává zásady uznané zejména v Listině základních práv Evropské unie. Cílem této směrnice je zejména podpořit uplatňování článků 1, 4, 18, 19, 21, 24 a 47 této listiny a v souladu s tím musí být provedena. [Pozměňovací návrh 2]
- (14) Pokud jde o zacházení s osobami, které spadají do oblasti působnosti této směrnice, jsou členské státy vázány nástroji mezinárodního práva, jejichž smluvními stranami jsou.
- (15) ***Členské státy jsou povinny plně dodržovat zásadu nenavrácení a právo na azyl, což zahrnuje i přístup k azylovému řízení pro každého, kdo si přeje o azyl požádat a nachází se v jejich jurisdikci, včetně osob, které se nacházejí pod účinnou kontrolou některého orgánu Unie nebo orgánu členského státu.*** [Pozměňovací návrh 3]
- (16) Je důležité, aby rozhodnutí o všech žádostech o mezinárodní ochranu byla přijímána na základě skutečností a v prvním stupni orgány, jejichž pracovníci mají patřičné znalosti a potřebné školení v oblasti azylových a uprchlických záležitostí. [Pozměňovací návrh 4]

Středa, 6. dubna 2011

- (17) Je v zájmu členských států i žadatelů o mezinárodní ochranu, aby bylo o žádosti o mezinárodní ochranu rozhodnuto co možná nejdříve, aniž by tím bylo dotčeno přiměřené a úplné posouzení.
- (18) Pojem veřejného pořádku může mimo jiné zahrnovat odsouzení za spáchání závažného trestného činu.
- (19) V zájmu správného uznání osob, jež potřebují ochranu jako uprchlíci ve smyslu článku 1 Ženevské úmluvy nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, by měl mít každý žadatel — účinný přístup k řízení, možnost spolupracovat a řádně komunikovat s příslušnými orgány tak, aby mohl předkládat důležité skutečnosti o svém případě, a **účinné** procesní záruky pro sledování svého případu v průběhu všech etap řízení. Kromě toho musí být v rámci posuzování žádosti o mezinárodní ochranu žadateli obvykle poskytnuto alespoň právo na setrvání až do vynesení **pravomocného** rozhodnutí rozhodujícím orgánem **a v případě zamítavého rozhodnutí dostatek času k podání návrhu na soudní přezkum a po dobu, kterou stanoví příslušný soud či tribunál**, přístup ke službám tlumočníka pro předložení svého případu při pohovoru s orgány, možnost komunikovat se zástupcem Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) a organizacemi poskytujícími poradenské služby žadatelům o mezinárodní ochranu, právo na příslušné vyrozumění o rozhodnutí a o tom, jaké věcné a právní důvody k danému rozhodnutí vedly, možnost konzultovat s právním nebo jiným poradcem a právo být informován o svém právním postavení v rozhodujících okamžicích během řízení, a to v jazyce, **kterému žadatel rozumí či** o němž lze oprávněně předpokládat, že mu žadatel rozumí, a v případě zamítavého rozhodnutí právo na účinný opravný prostředek před soudem nebo tribunálem. [Pozměňovací návrh 5]
- (20) Aby byl zajištěn účinný přístup k posuzovacímu řízení, měli by úředníci, se kterými přijdou osoby žádající o mezinárodní ochranu nejdříve do styku, a zejména ti, jež vykonávají dohled na pozemních nebo námořních hranicích nebo provádějí hraniční kontroly, dostat pokyny a nezbytné školení o způsobu uznávání a **registrace** žádosti o mezinárodní ochranu **a jejich postoupení rozhodujícímu orgánu**. Měli by být schopni poskytnout státním příslušníkům třetích zemí nebo osobám bez státní příslušnosti, kteří se nacházejí na území a rovněž na hranicích, v teritoriálních vodách nebo v tranzitních prostorách členských států, a kteří chtějí požádat o mezinárodní ochranu, všechny příslušné informace týkající se místa a způsobu podávání žádosti o mezinárodní ochranu. Pokud se tyto osoby nacházejí v teritoriálních vodách členského státu, měly by být vyloděny na pevninu a jejich žádosti by měly být prověřeny v souladu s touto směrnicí. [Pozměňovací návrh 6]
- (21) Navíc by měly být stanoveny zvláštní procesní záruky pro zranitelné žadatele, jako např. nezletilé osoby, nezletilé osoby bez doprovodu, **těhotné ženy**, osoby, které byly podrobeny mučení, znásilnění nebo jiným vážným formám násilí, **jako je násilí na základě pohlaví nebo škodlivé tradiční zvyky**, nebo postižené osoby, s cílem vytvořit nezbytné podmínky, aby měli účinný přístup k řízení a které by obsahovaly náležitosti potřebné k doložení žádosti o mezinárodní ochranu. [Pozměňovací návrh 7]
- (22) Opatření na vnitrostátní úrovni zabývající se zjišťováním a dokládáním příznaků a známek mučení nebo jiných vážných forem fyzického či psychického násilí, včetně sexuálního násilí, v řízeních, na něž se vztahuje tato směrnice, by měla mimo jiné vycházet ze Zásad pro účinné vyšetřování a dokumentaci mučení a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání (Istanbulský protokol).
- (23) Aby byla lépe zajištěna rovnost mezi žadateli ženského a mužského pohlaví, posuzovací řízení by měla zohledňovat gendrové aspekty. Především by měly být osobní pohovory organizovány tak, aby žadatelé ženského i mužského pohlaví **mohli, pokud o to požádají**, hovořit o svých zkušenostech z minulosti v případech pronásledování s gendrovým prvkem **s tazatelem stejného pohlaví, který prošel zvláštním školením týkajícím se pohovorů o pronásledování s gendrovým prvkem**. Složitost nároků souvisejících s gendrem by měla být řádně zohledněna v řízeních založených na pojetí bezpečné třetí země, pojetí bezpečné země původu nebo pojetí následných žádostí. [Pozměňovací návrh 8]

Středa, 6. dubna 2011

- (24) Při provádění této směrnice by se členské státy měly v souladu s Úmluvou Organizace spojených národů o právech dítěte z roku 1989 řídit především zásadou „nejlepších zájmů dítěte“.
- (25) Postupy prověřování potřeb souvisejících s mezinárodní ochranou by měly být organizovány tak, aby mohly **rozhodující** orgány řádně prověřit žádosti o mezinárodní ochranu. [Pozměňovací návrh 9]
- (26) Pokud žadatel podá následnou žádost bez předložení nových důkazů nebo důvodů, bylo by nepřiměřené stanovit členským státům povinnost provést nové posouzení v plném rozsahu. V těchto případech by členské státy měly mít možnost zamítnout žádost jako nepřipustnou podle zásady *res judicata*.
- (27) Mnoho žádostí o mezinárodní ochranu je podáváno na hranicích nebo v tranzitním prostoru členského státu ještě před rozhodnutím o vstupu žadatele. Členské státy by měly mít možnost upravit řízení o přípustnosti a/nebo hlavní prověřovací postupy, které umožní rozhodovat o žádostech podaných na hranici nebo v tranzitních prostorách přímo na těchto místech.
- (28) Rozhodujícím faktorem pro odůvodněnost žádosti o mezinárodní ochranu je bezpečí žadatele v zemi jeho původu. Pokud lze třetí zemi pokládat za bezpečnou zemi původu, měly by mít členské státy možnost označit ji za bezpečnou s domněnkou, že je pro daného žadatele bezpečná, pokud tento žadatel nepředloží údaje svědčící o opaku.
- (29) Vzhledem k dosažené úrovni harmonizace při uznávání státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti za uprchlíky je třeba stanovit společná kritéria pro označování třetích zemí za bezpečné země původu.
- (30) Označení třetí země jako bezpečné země původu pro účely této směrnice nemůže být absolutní zárukou bezpečnosti státních příslušníků dané země. Hodnocení, z něhož toto označení vychází, může ze své podstaty vzít v úvahu pouze všeobecnou občanskou, právní a politickou situaci v dané zemi a to, zda jsou původci pronásledování, mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání v praxi postižitelní, jsou-li v dotyčné zemi shledáni odpovědnými. Proto je důležité, aby v případě, kdy žadatel prokáže, že v jeho konkrétní situaci existují oprávněné důvody nepokládat danou zemi za bezpečnou, nebylo označení této země jako bezpečné považováno v jeho případě za významné.
- (31) Členské státy by měly všechny žádosti zhodnotit po věcné stránce, tj. posoudit, zda dotyčný žadatel může být uznán za osobu způsobilou pro mezinárodní ochranu podle směrnice [.../.../EU] [kvalifikační směrnice], pokud tato směrnice nestanoví jinak, zejména v případech, kdy lze **zajistit**, že posouzení provede nebo **účinnou** ochranu poskytne jiná země. Členské státy by zejména neměly mít povinnost hodnotit věcnou stránku žádosti o mezinárodní ochranu, pokud první země azylu přiznala žadateli postavení uprchlíka nebo mu poskytla jinou **dostupnou a účinnou** ochranu a žadatel bude touto zemí převzat zpět. **Členské státy by takto měly postupovat pouze tehdy, pokud by v dané třetí zemi byl tento konkrétní žadatel v bezpečí.** [Pozměňovací návrh 10]
- (32) Členské státy by rovněž neměly mít povinnost hodnotit věcnou stránku žádosti o mezinárodní ochranu, jestliže lze důvodně předpokládat, že žadatel s ohledem na dostatečnou vazbu k některé třetí zemi ve smyslu vnitrostátních právních předpisů může požádat o ochranu v této třetí zemi, a že existují důvody, na základě jejichž zvážení je možno konstatovat, že bude žadatel touto zemí převzat nebo zpětně převzat. Členské státy by takto měly postupovat pouze tehdy, pokud by v dané třetí zemi byl tento konkrétní žadatel v bezpečí. V zájmu zamezení druhotného pohybu žadatelů by měly být stanoveny společné zásady, na základě nichž členské státy pokládají nebo označují třetí země za bezpečné.

■ [Pozměňovací návrh 11]

Středa, 6. dubna 2011

- (33) Pokud jde o odnětí postavení uprchlíka nebo doplňkové ochrany, měly by členské státy zajistit, aby osoby požívající mezinárodní ochrany byly řádně informovány o možnosti opětovného posouzení jejich postavení a měly možnost předložit své stanovisko dříve, než orgány přijmou odůvodněné rozhodnutí o odejmutí postavení uprchlíka nebo doplňkové ochrany.
- (34) Skutečnost, že rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu a odnětí postavení uprchlíka nebo doplňkové ochrany musí podléhat účinnému oprávněnému prostředku před soudem nebo tribunálem, odráží jednu ze základních zásad práva Unie.
- (35) Podle článku 72 Smlouvy o fungování Evropské unie nemá tato směrnice vliv na výkon odpovědnosti členských států za udržování veřejného pořádku a ochranu vnitřní bezpečnosti.
- (36) Tato směrnice se nezabývá postupy mezi členskými státy upravenými nařízením (EU) č. [.../...], kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti (dublínské nařízení) v některém z členských států.
- (37) Žadatelé, na které se vztahuje nařízení EU č. [.../...] [dublínské nařízení], by měli mít přístup k základním zásadám a zárukám stanoveným v této směrnici a ke zvláštním zárukám podle uvedeného nařízení.
- (38) Provádění této směrnice by mělo být hodnoceno v pravidelných lhůtách.
- (39) Jelikož cíle této směrnice, totiž stanovení minimálních norem pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání mezinárodní ochrany, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států a proto jej z důvodu rozsahu nebo účinků činnosti může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je pro dosažení uvedeného cíle nezbytné.
- (40) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná ani použitelná.
- (41) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezovat na ustanovení, která v porovnání se směrnicí 2005/85/ES představují podstatnou změnu. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezměněná ustanovení totiž vyplývá ze směrnice 2005/85/ES.
- (42) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnice uvedené v příloze II části B ve vnitrostátním právu.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBEZNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Účel

Účelem této směrnice je stanovit minimální normy pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání mezinárodní ochrany na základě směrnice .../.../EU [kvalifikační směrnice].

Středa, 6. dubna 2011

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „Ženevskou úmluvou“ Úmluva o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 ve znění Newyorského protokolu ze dne 31. ledna 1967;
- b) „žádostí“ nebo „žádostí o mezinárodní ochranu“ žádost o ochranu členským státem podaná státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti, u níž lze předpokládat, že žadatel usiluje o získání postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany, a ve které nežádá výslovně o jinou formu ochrany, jež nespadá do oblasti působnosti směrnice [...]/.../EU [kvalifikační směrnice] a o níž lze požádat samostatně;
- c) „žadatelem“ nebo „žadatelem o mezinárodní ochranu“ státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, která podala žádost o mezinárodní ochranu, o níž dosud nebylo pravomocně rozhodnuto;
- d) „žadatelem se zvláštními potřebami“ žadatel, jež vzhledem ke svému věku, gendru, **sexuální orientaci, pohlavní identitě**, zdravotnímu postižení, **fyzické či psychické nemoci** nebo důsledkům mučení, znásilnění nebo jiným formám hrubého psychického, fyzického nebo sexuálního násilí, potřebuje zvláštní záruky, aby mohl využívat práv a splnit povinnosti podle této směrnice; **[Pozměňovací návrh 13]**
- e) „pravomocným rozhodnutím“ rozhodnutí, zda je státnímu příslušníku třetí země nebo osobě bez státní příslušnosti přiznáno postavení uprchlíka nebo je mu přiznána doplňková ochrana na základě směrnice [...]/.../EU [kvalifikační směrnice] a které již nepodléhá opravnému prostředku podle kapitoly V této směrnice bez ohledu na to, zda takový opravný prostředek vede k tomu, že žadateli může být až do rozhodnutí o opravném prostředku dovoleno setrvat v dotyčném členském státě;
- f) „rozhodujícím orgánem“ s výhradou přílohy I kvazisoudní nebo správní orgán členského státu odpovědný za posuzování žádostí o mezinárodní ochranu a příslušný k přijímání rozhodnutí v prvním stupni v těchto případech;
- g) „uprchlíkem“ státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, která splňuje požadavky čl. 2 písm. d) směrnice [...]/.../EU [kvalifikační směrnice];
- h) „osobou, která má nárok na doplňkovou ochranu“ státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, která splňuje podmínky čl. 2 písm. f) směrnice [...]/.../EU [kvalifikační směrnice];
- i) „mezinárodní ochranou“ uznání státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti členským státem za uprchlíka nebo osobu, která má nárok na doplňkovou ochranu;
- j) „postavením uprchlíka“ uznání státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti členským státem za uprchlíka;
- k) „statusem doplňkové ochrany“ uznání státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti členským státem za osobu, která má nárok na doplňkovou ochranu;
- l) „nezletilou osobou“ státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti mladší osmnácti let;
- m) „nezletilou osobou bez doprovodu“ nezletilá osoba, jak je vymezena v čl. 2 písm. l) směrnice [...]/.../EU [kvalifikační směrnice];
- n) „zástupcem“ osoba jmenovaná příslušnými orgány, aby vystupovala jako zákonný opatrovník, jež má za úkol pomáhat a zastupovat nezletilou osobu bez doprovodu, aby byly zajištěny nejlepší zájmy dítěte a aby mohla v případě potřeby za nezletilou osobu vykonávat právní úkony;

Středa, 6. dubna 2011

- o) „odnětím mezinárodní ochrany“ rozhodnutí příslušného orgánu odejmout, ukončit platnost nebo zamítnout prodloužení platnosti postavení uprchlíka nebo doplňkové ochrany podle směrnice [.../.../EU] [kvalifikační směrnice];
- p) „setrváním v členském státě“ setrvání na území členského státu, ve kterém byla žádost o mezinárodní ochranu podána nebo se posuzuje, a to včetně hranice nebo tranzitních prostor;
- q) **„novými skutečnostmi a okolnostmi“ skutečnosti podporující podstatu žádosti, které by mohly přispět k přezkumu dřívějšího rozhodnutí. [Pozměňovací návrh 15]**

Článek 3

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na všechny žádosti o mezinárodní ochranu podané na území členského státu, včetně hranic, v teritoriálních vodách nebo tranzitních prostorách, a na odnětí mezinárodní ochrany.
2. Tato směrnice se nevztahuje na žádosti o diplomatický nebo územní azyl podané u zastupitelských úřadů členských států.
3. Členské státy mohou rozhodnout, že se tato směrnice použije při rozhodování o žádostech o jakýkoliv druh mezinárodní ochrany, jež spadají mimo rámec směrnice [.../.../EU] [kvalifikační směrnice].

Článek 4

Odpovědné orgány

1. Členské státy určí pro všechna řízení rozhodující orgán, který bude odpovědný za přiměřené posouzení žádostí podle této směrnice. Členské státy zajistí, aby tento orgán měl k dispozici dostatečný počet způsobilého a specializovaného personálu, který by plnil své úkoly ve stanovených lhůtách. Za tímto účelem členské státy poskytují úvodní a následné vzdělávací programy pro personál, jež prověřuje žádosti a rozhoduje o udělení mezinárodní ochrany.
2. Vzdělávání uvedené v odstavci 1 zahrnuje zejména:
 - a) hmotná a procesní pravidla týkající se mezinárodní ochrany a lidských práv, jak je stanoví příslušné mezinárodní nástroje a nástroje Unie, včetně zásad nenavrácení a nediskriminace;
 - b) žadatele se zvláštními potřebami, jak jsou vymezeni v čl. 2 písm. d); [Pozměňovací návrh 16]**
 - c) informovanost v oblasti gendru, **sexuální orientace**, traumat a věku **se zvláštním zaměřením na nezletilé osoby bez doprovodu; [Pozměňovací návrh 17]**
 - d) použití informací o zemi původu;
 - e) techniky vedení pohovorů, včetně mezikulturní komunikace;
 - f) zjišťování a dokládání příznaků a známek mučení;
 - g) hodnocení důkazů, včetně zásady, že v případech pochybností je rozhodnuto ve prospěch žadatele;
 - h) záležitosti podstatné pro prověřování žádostí o mezinárodní ochranu.

Středa, 6. dubna 2011

3. Členské státy však mohou stanovit, že pro tyto účely je příslušný jiný orgán: zpracovávání případů podle nařízení (EU) č. .../.... [dublnské nařízení].

4. Členské státy zajistí, aby v případě určení orgánu podle odstavce 3 měli pracovníci tohoto orgánu potřebné znalosti **a** aby jim bylo poskytnuto odpovídající školení, aby mohli při provádění této směrnice plnit své povinnosti. **[Pozměňovací návrh 18]**

5. Žádostmi o mezinárodní ochranu podané v členském státě u orgánů jiného členského státu, které v tomto státě provádí hraniční nebo imigrační kontroly, se zabývá členský stát, na jehož území byla žádost podána.

Článek 5

Příznivější ustanovení

Členské státy mohou zavést nebo zachovat příznivější normy pro řízení o přiznávání a odnímání mezinárodní ochrany, jsou-li takovéto normy slučitelné s touto směrnicí.

KAPITOLA II

ZÁKLADNÍ ZÁSADY A ZÁRUKY

Článek 6

Přístup k řízení

1. Členské státy určí příslušné orgány odpovědné za přijímání a registraci žádostí o mezinárodní ochranu. Aniž by byly dotčeny odstavce 5, 6, 7 a 8, mohou členské státy požadovat, aby byly žádosti o mezinárodní ochranu podány osobně a/nebo na určeném místě.

2. Členské státy zajistí, aby osoba, která hodlá podat žádost o mezinárodní ochranu měla účinnou příležitost podat žádost u příslušného orgánu co možná nejdříve. **Pokud žadatelé nemohou podat svou žádost osobně, členské státy zajistí, aby žádost mohl podat právní zástupce žadatelů jejich jménem.** **[Pozměňovací návrh 19]**

3. Členské státy zajistí, aby každá zletilá osoba způsobilá k právním úkonům měla právo podat svým jménem žádost o mezinárodní ochranu.

4. Členské státy mohou stanovit, že žadatel může podat žádost jménem na něm závislých osob. V těchto případech členské státy zajistí, aby závislé zletilé osoby souhlasily s podáním žádosti jejich jménem, a pokud souhlas neudělí, aby mohly podat žádost vlastním jménem.

Souhlas se vyžaduje v době podání žádosti nebo nejpozději při osobním pohovoru se závislou zletilou osobou. Před vyžádáním souhlasu je každá z těchto zletilých osob soukromě informována o příslušných procesních důsledcích a právech na podání samostatné žádosti o mezinárodní ochranu.

5. Členské státy zajistí, aby měla nezletilá osoba právo podat žádost o mezinárodní ochranu buď svým vlastním jménem – **pokud je podle vnitrostátního práva považována za způsobilou zahájit řízení** – nebo prostřednictvím **svého zákonného zástupce nebo jím schváleného zástupce. Ve všech ostatních případech se použije odstavec 6.** **[Pozměňovací návrh 20]**

Středa, 6. dubna 2011

6. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány uvedené v článku 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí ⁽¹⁾ měly právo podat žádost o mezinárodní ochranu jménem nezletilé osoby bez doprovodu, pokud se na základě individuálního posouzení její osobní situace tyto orgány domnívají, že nezletilá osoba potřebuje ochranu podle směrnice [.../.../EU] [kvalifikační směrnice].

7. Členské státy mohou ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovit případy, kdy:

a) může nezletilá osoba podat žádost vlastním jménem;

b) musí žádost nezletilé osoby bez doprovodu podat zástupce podle čl. 21 odst. 1 písm. a);

■ [Pozměňovací návrh 21]

8. Členské státy zajistí, aby pohraniční stráž, policejním a imigračním orgánům a personálu zajišťovacích zařízení byly poskytnuty pokyny a nutné školení ohledně **uznávání, registrace a postoupení** žádostí o mezinárodní ochranu. Pokud jsou tyto orgány určeny jako příslušné orgány podle odstavce 1, musí jim být poskytnuty pokyny včetně povinností týkající se registrace žádosti. V jiných případech je podle pokynů nutné postoupit žádost společně se všemi příslušnými informacemi příslušnému orgánu k registraci. **[Pozměňovací návrh 22]**

Členské státy zajistí, aby všechny ostatní orgány, na které se pravděpodobně obrátí osoba, která chce podat žádost o mezinárodní ochranu, dokázaly této osobě poradit, jak a kde může takovou žádost podat, nebo mohou od těchto orgánů vyžadovat, aby žádosti postoupily příslušnému orgánu.

9. Příslušné orgány zaregistrují žádost o mezinárodní ochranu do 72 hodin od chvíle, kdy osoba vyjádřila své přání požádat o mezinárodní ochranu podle odstavce 8 pododstavce 1.

Článek 7

Informování a poradenství na hraničních přechodech a v zajišťovacích zařízeních

1. Členské státy zajistí, aby informace o postupech při podávání žádostí o mezinárodní ochranu byly k dispozici:

a) na hraničních přechodech, včetně tranzitních prostor, na vnějších hranicích a

b) v zajišťovacích zařízeních.

2. Členské státy zajistí tlumočení, které umožní komunikaci mezi osobami, které hodlají požádat o mezinárodní ochranu, a pohraniční stráž nebo personálem zajišťovacích zařízení.

3. Členské státy zajistí, aby organizace poskytující **právní pomoc nebo právní zastoupení** žadatelům o mezinárodní ochranu měly **rychlý** přístup na hraniční přechody, včetně tranzitních prostor, a do zajišťovacích zařízení ■ **[Pozměňovací návrh 23]**

Členské státy mohou stanovit pravidla, kterými by se přítomnost těchto organizací v prostorách uvedených v tomto článku řídila, **pokud neomezují přístup žadatelů k poradenským a konzultantským službám.** **[Pozměňovací návrh 24]**

⁽¹⁾ Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98.

Středa, 6. dubna 2011

Článek 8

Právo setrvat v členském státě až do posouzení žádosti

1. Žadatelé mohou v členském státě setrvat výlučně za účelem řízení do doby, než rozhodující orgán vydá **pravomocné** rozhodnutí, **a to i v případech, kdy žadatel podá opravný prostředek, a po dobu, kterou povolí příslušný soud či tribunál**. Toto právo setrvat nezakládá nárok na povolení k pobytu. [Pozměňovací návrh 25]

2. Členské státy mohou učinit výjimku pouze tehdy, pokud osoba podá následnou žádost podle čl. 34 odst. 7 nebo pokud osobu předají, případně vydají, na základě závazků podle rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy ⁽¹⁾ či z jiných důvodů jinému členskému státu, nebo třetí zemi, s výjimkou země původu dotyčného žadatele, či mezinárodnímu trestnímu soudu či tribunálu.

3. Členský stát může vydat žadatele třetí zemi podle odstavce 2, pouze **v případě**, že rozhodnutím o vydání nedojde k přímému nebo nepřímému navrácení, jehož důsledkem bude porušení mezinárodních závazků členského státu **nebo vystavení žadatele nelidskému či ponižujícímu zacházení po příjezdu do třetí země**. [Pozměňovací návrh 26]

Článek 9

Požadavky na posuzování žádostí

1. Členské státy zajistí, aby žádosti o mezinárodní ochranu nebyly zamítnuty nebo vyloučeny z posuzování pouze proto, že nebyly podány co nejdříve.

2. V případě žádostí o mezinárodní ochranu se nejdříve prověřuje, zda žadatelé splňují podmínky pro uznání uprchlíkem. Pokud ne, prověřuje se, zda mají žadatelé nárok na doplňkovou ochranu.

3. Členské státy zajistí, aby rozhodující orgán rozhodl o žádostech o mezinárodní ochranu po přiměřeném posouzení. Za tímto účelem členské státy zajistí, aby

a) žádosti byly posuzovány jednotlivě, objektivně a nestranně a aby o nich bylo stejným způsobem rozhodováno;

b) byly získávány přesné a aktuální informace z různých zdrojů, např. z Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR), Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu **a mezinárodních organizací pro lidská práva**, týkající se obecné situace v zemích původu žadatelů a případně v zemích jejich průjezdu, a aby tyto informace měli k dispozici pracovníci odpovědní za posuzování žádostí a rozhodování o nich, a pokud je rozhodující orgán zohledňuje za účelem rozhodování, žadatel a jeho právní zástupce; [Pozměňovací návrh 27]

c) pracovníci, kteří žádosti posuzují a rozhodují o nich, měli patřičné znalosti příslušných norem v oblasti azylového a uprchlického práva **i lidských práv a dokončili úvodní a následné vzdělávací programy uvedené v čl. 4 odst. 1**; [Pozměňovací návrh 28]

d) personál, který rozhoduje o žádostech a prověřuje je, měl pokyny a v případě potřeby možnost konzultovat s odborníky konkrétní záležitosti, např. týkající se lékařství, kultury, dětí, genderu, **náboženského vyznání nebo sexuální orientace**. [Pozměňovací návrh 29]

⁽¹⁾ Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1.

Středa, 6. dubna 2011

e) *žadatel i jeho právní zástupce měli přístup k informacím, které poskytnou odborníci uvedení v písmenu d).* [Pozměňovací návrh 30]

4. Orgány uvedené v kapitole V mají prostřednictvím rozhodujícího orgánu nebo žadatele či jiným způsobem přístup k obecným informacím uvedeným v odst. 3 písm. b), které jsou nezbytné pro plnění jejich úkolů.

5. Členské státy stanoví pravidla týkající se překladu dokumentů potřebných pro posuzování žádostí.

Článek 10

Požadavky na rozhodnutí rozhodujícího orgánu

1. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí o žádostech o mezinárodní ochranu byla vydávána písemně.

2. Členské státy rovněž zajistí, aby v případě zamítnutí *či schválení* žádosti, pokud jde o postavení uprchlíka a/nebo status doplňkové ochrany, bylo rozhodnutí věcně a právně **jednoznačně** odůvodněno a písemně **byla v době vydání rozhodnutí oproti podpisu příjemce při jejím převzetí** poskytnuta informace o opravných prostředcích proti zamítavému rozhodnutí. [Pozměňovací návrh 31]

■ [Pozměňovací návrh 32]

3. Pro účely čl. 6 odst. 4 mohou členské státy vydat jedno rozhodnutí, které se týká všech závislých osob, zakládá-li se žádost na stejných důvodech.

4. Odstavec 3 se nepoužije u případů, ve kterých vyzaření zvláštních okolností týkajících se osoby členům její rodiny může ohrozit její zájmy, včetně případů pronásledování s gendrovým prvkem **nebo na základě sexuální orientace, pohlavní identity nebo** věku. V těchto případech se dotyčné osobě vydá samostatné rozhodnutí. [Pozměňovací návrh 33]

Článek 11

Záruky pro žadatele o mezinárodní ochranu

1. S ohledem na postupy stanovené v kapitole III členské státy zajistí, aby všichni žadatelé o mezinárodní ochranu měli tyto záruky:

a) jsou informováni v jazyce, **jemuž rozumějí nebo** o němž lze důvodně předpokládat, že mu rozumí, o průběhu řízení a o svých právech a povinnostech během řízení a možných důsledcích, pokud tyto povinnosti nesplní a nebudou s orgány spolupracovat. Jsou informováni o časovém rámci a o možnostech, jak splnit povinnost předložit údaje uvedené v článku 4 směrnice [...]/.../EU [kvalifikační směrnice]. Tyto informace se poskytnou včas, aby mohli využít práva zaručená touto směrnicí a splnit povinnosti uvedené v článku 12; [Pozměňovací návrh 34]

b) je jim k dispozici tlumočník, kdykoli je to nutné, aby mohli příslušným orgánům předložit svůj případ. Členské státy považují za nutné poskytnout služby tlumočnicka přinejmenším tehdy, pozve-li rozhodující orgán žadatele k pohovoru podle článků 13, 14, 15, 16 a 31 a nelze-li bez těchto služeb zajistit přiměřenou komunikaci. V tomto případě a v ostatních případech, kdy příslušné orgány žadatele předvolají, jsou služby tlumočnicka hrazeny z veřejných prostředků;

Středa, 6. dubna 2011

- c) nesmí jim být odepřena možnost spojit se s UNHCR nebo jinou organizací poskytující právní poradenské a konzultantské služby žadatelům o azyl v souladu s vnitrostátními právními předpisy dotyčného členského státu;
 - d) rozhodnutí rozhodujícího orgánu o jejich žádosti o mezinárodní ochranu je jim oznámeno v přiměřené době. Zastupuje-li žadatele právní zástupce nebo jiný poradce, mohou členské státy vyrozumět o rozhodnutí místo žadatele o mezinárodní ochranu tohoto právního zástupce nebo poradce;
 - e) jsou informováni o výsledku rozhodnutí rozhodujícího orgánu v jazyce, **jemuž rozumějí nebo** o němž lze důvodně předpokládat, že mu rozumí, nezastupuje-li je nebo nepomáhá-li jim právní zástupce nebo jiný poradce. Poskytnutá informace zahrne informaci o opravných prostředcích proti zamítavému rozhodnutí v souladu s čl. 10 odst. 2. **[Pozměňovací návrh 35]**
2. S ohledem na postupy stanovené v kapitole V členské státy zajistí, aby všichni žadatelé měli záruky, které jsou rovnocenné zárukám uvedeným v odst. 1 písm. b), c) a d) tohoto článku.

Článek 12

Povinnosti žadatelů o mezinárodní ochranu

1. ***Od žadatelů o mezinárodní ochranu se vyžaduje, aby pokud to jejich fyzický a psychický stav dovolí, byli nápomocni při objasňování své situace a aby příslušným orgánům sdělili svou totožnost, státní příslušnost a další údaje uvedené v čl. 4 odst. 2 směrnice [...]/.../EU [kvalifikační směrnice]. Pokud nemají platný cestovní pas nebo jiný doklad, který pas nahrazuje, vyžaduje se od nich, aby spolupracovali při získání dokladu totožnosti. Po dobu, kdy je žadatelům dovoleno zůstat v členském státě pod mezinárodní ochranou, zatímco se vyřizuje jejich žádost, nevyžaduje se od nich, aby byli ve styku s orgány své země původu, je-li důvod obávat se pronásledování ze strany uvedeného státu. Členské státy mohou žadatelům uložit další povinnosti spolupracovat s příslušnými orgány, je-li to nezbytné pro zpracování žádosti. [Pozměňovací návrh 36]***
2. Členské státy mohou zejména stanovit, že
- a) žadatelé jsou povinni se neprodleně nebo ve stanovené době hlásit u příslušných orgánů nebo se k nim dostavit osobně;
 - b) žadatelé musejí předat doklady, které vlastní a které jsou důležité pro posouzení žádosti, např. své pasy;
 - c) žadatelé musejí informovat příslušné orgány co nejdříve o místu svého současného pobytu nebo adrese a o změně tohoto místa nebo adresy. Členské státy mohou stanovit, že žadatel musí přijímat sdělení na jím posledně uvedeném místě pobytu nebo adrese;
 - d) příslušné orgány mohou provést osobní prohlídku žadatele a prohlídku věcí, které má u sebe, za předpokladu, že prohlídku provádí osoba stejného pohlaví, **kteřá postupuje citlivě se zřetelem k věku a kultuře žadatele a která plně respektuje zásadu lidské důstojnosti a tělesné a duševní nedotknutelnosti**; **[Pozměňovací návrh 37]**
 - e) příslušné orgány mohou pořídit fotografii žadatele a
 - f) příslušné orgány mohou zaznamenávat ústní výpovědi žadatele, pokud o tom byl předem informován.

Středa, 6. dubna 2011

Článek 13

Osobní pohovor

1. Dříve než rozhodující orgán vydá rozhodnutí, poskytne se žadateli příležitost k osobnímu pohovoru o jeho žádosti o mezinárodní ochranu, **který je veden v jazyce, jemuž žadatel rozumí, a s osobou, která je podle vnitrostátních právních předpisů k vedení takového pohovoru příslušná.** Pohovory **o přípustnosti žádosti o mezinárodní ochranu a** o věcné stránce žádosti o mezinárodní ochranu vždy provádí pracovník rozhodujícího orgánu. [Pozměňovací návrh 38]

Pokud osoba podala žádost o mezinárodní ochranu jménem na ní závislých osob, musí být každé zletilé osobě, s níž je žadatel spřízněn, dána příležitost vyjádřit v soukromí svůj názor a musí s ní být její žádost prokonzultována.

Členské státy **stanoví** ve vnitrostátních právních předpisech případy, kdy se příležitost k osobnímu pohovoru poskytuje nezletilé osobě, **a to s náležitým přihlédnutím k nejlepšímu zájmu dítěte a jeho zvláštním potřebám.** [Pozměňovací návrh 39]

2. Osobní pohovor o věcné stránce žádosti nemusí být proveden, pokud:

- a) rozhodující orgán může na základě dostupných důkazů vydat kladné rozhodnutí o přiznání postavení uprchlíka nebo
- b) se **rozhodující** orgán domnívá, že žadatel není vzhledem k přetrvávající situaci, na niž nemá vliv, k pohovoru způsobilý nebo jej nemůže absolvovat. V případě pochybností **rozhodující** orgán záležitost projedná s lékařským odborníkem za účelem zjištění, zda jde o dočasný či stálý stav. [Pozměňovací návrh 40]

Neposkytne-li **rozhodující orgán** podle bodu b) příležitost k osobnímu pohovoru žadateli, nebo případně závislé osobě, **umožní žadateli nebo závislé osobě tento osobní pohovor přeložit na jinou dobu a** předložit další údaje. [Pozměňovací návrh 41]

■ [Pozměňovací návrh 42]

3. Neprovedení osobního pohovoru podle odst. 2 písm. b) nesmí rozhodnutí rozhodujícího orgánu nepříznivě ovlivnit.

4. Bez ohledu na čl. 25 odst. 1 mohou členské státy při rozhodování o žádosti o mezinárodní ochranu vzít v úvahu skutečnost, že se žadatel bez vážných důvodů nedostavil k osobnímu pohovoru.

Článek 14

Požadavky na osobní pohovor

- 1. Osobní pohovor se zpravidla uskutečňuje v nepřítomnosti rodinných příslušníků, ledaže rozhodující orgán považuje jejich přítomnost za nezbytnou pro přiměřené posouzení.
- 2. Osobní pohovor se uskutečňuje za podmínek, které zajistí odpovídající důvěrnost.
- 3. Členské státy přijmou vhodná opatření pro zajištění toho, aby se osobní pohovory uskutečňovaly za podmínek umožňujících žadatelům předložit v úplnosti důvody své žádosti. Za tímto účelem členské státy
 - a) zajistí, aby osoba, která pohovor vede, byla **kvalifikovaná, vyškolená a** způsobilá k zohlednění osobních **a** obecných okolností žádosti, včetně kulturního původu, genderu, **sexuální orientace a genderové identity** žadatele nebo jeho zranitelnosti; [Pozměňovací návrh 43]

Středa, 6. dubna 2011

- b) pokud je to možné zajistí, aby, pokud o to dotýčný žadatel požádá, s ním vedla pohovor osoba stejného pohlaví;
 - c) vyberou způsobilého tlumočníka, který je schopen zajistit přiměřenou komunikaci mezi žadatelem a osobou, která pohovor vede, **a který musí dodržovat kodex chování stanovující práva a povinnosti tlumočníka**. Komunikace nemusí nutně probíhat v jazyce, který žadatel upřednostňuje, existuje-li jiný jazyk, kterému žadatel rozumí a je v něm schopen jasně komunikovat. Pokud je to možné, členské státy na žádost žadatele zajistí tlumočníka stejného pohlaví. **[Pozměňovací návrh 44]**
 - d) zajistí, aby osoba, jež vede pohovor o věcné stránce žádosti o mezinárodní ochranu, nebyla uniformovaná;
 - e) zajistí, aby pohovory s nezletilými osobami byly vedeny přátelsky, **a to osobou, která má potřebné znalosti, pokud jde o zvláštní potřeby a práva nezletilých osob**. **[Pozměňovací návrh 45]**
4. Členské státy mohou stanovit pravidla týkající se přítomnosti třetích stran při osobním pohovoru.

Článek 15

Obsah osobního pohovoru

Při osobním pohovoru o věcné stránce žádosti o mezinárodní ochranu rozhodující orgán zajistí, aby měl žadatel odpovídající příležitost k předložení náležitostí potřebných k odůvodnění své žádosti o mezinárodní ochranu podle čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice [...]/.../EU [kvalifikační směrnice]. Za tímto účelem členské státy zajistí, aby

- a) otázky směřované na žadatele byly relevantní za účelem zjištění, zda potřebuje mezinárodní ochranu podle směrnice [...]/.../EU [kvalifikační směrnice];
- b) měl žadatel odpovídající příležitost k podání vysvětlení ohledně náležitostí potřebných ke zdůvodnění žádosti, které mohou chybět, a/nebo jakýchkoli nesrovnalostí či rozporů ve svých prohlášeních.

Článek 16

Přepis a zpráva z osobních pohovorů

1. Členské státy zajistí, aby byl z každého osobního pohovoru vyhotoven přepis.
2. Členské státy si po skončení osobního pohovoru vyžádají souhlas žadatele s obsahem přepisu. Za tímto účelem členské státy zajistí, aby měl žadatel příležitost se vyjádřit a/nebo podat vysvětlení k jakémukoli nesprávnému pochopení nebo zkreslení v přepise.
3. Pokud žadatel odmítne obsah přepisu schválit, uvedou se důvody odmítnutí ve spisu žadatele.

Odmítne-li žadatel schválit obsah přepisu, nebrání to rozhodujícímu orgánu, aby o jeho žádosti rozhodl.

4. Aniž by byly dotčeny odstavce 1 a 2, mohou členské státy zajistit, aby byla vypracována písemná zpráva o osobním pohovoru, jež by obsahovala alespoň hlavní informace o žádosti, jak je žadatel prezentoval. V těchto případech členské státy zajistí, aby byl ke zprávě přiložen přepis z osobního pohovoru.

Středa, 6. dubna 2011

5. Členské státy zajistí, aby žadatelé měli přístup k přepisu a případně zprávě o osobním pohovoru včas předtím, než rozhodující orgán vydá rozhodnutí.

Článek 17

Medicínsko-právní zprávy

1. Členské státy umožní žadatelům na žádost provedení lékařského vyšetření, aby mohli podložit svá tvrzení ohledně pronásledování nebo vážné újmy v minulosti. Za tímto účelem členské státy poskytnou žadatelům přiměřenou lhůtu, aby mohli rozhodujícímu orgánu předložit lékařské osvědčení.

2. Aniž by byl dotčen odstavec 1, pokud existují přiměřené důvody domnívat se, že žadatel trpí posttraumatickou stresovou poruchou, zajistí rozhodující orgán se souhlasem žadatele provedení lékařské prohlídky.

3. Členské státy učiní vhodná opatření s cílem zajistit, aby lékařskou prohlídku podle odstavce 2 provedl nestranný a kvalifikovaný odborník **a aby bylo provedeno méně invazivní vyšetření, je-li žadatel nezletilou osobou.** [Pozměňovací návrh 46]

4. Členské státy stanoví další pravidla a opatření pro zjišťování a dokládání příznaků mučení nebo jiných forem fyzického, sexuálního či psychického násilí za účelem uplatnění tohoto článku.

5. Členské státy zajistí, aby osoby, jež provádějí s žadateli pohovor podle této směrnice, byly proškoleny v oblasti zjišťování příznaků mučení.

6. Výsledky lékařských prohlídek uvedených v odstavcích 1 a 2 společně s ostatními náležitostmi žádosti vyhodnotí rozhodující orgán. Zejména jsou zohledňovány při zjišťování, zda jsou tvrzení žadatele důvěryhodná a dostačující.

Článek 18

Právo na poradenství týkající se procesních a právních aspektů a na právní pomoc a zastoupení
[Pozměňovací návrh 47]

1. Žadatelům o mezinárodní ochranu je dána příležitost, aby se mohli v záležitostech týkajících se jejich žádostí o mezinárodní ochranu se ve všech fázích řízení, včetně po vydání zamítavého rozhodnutí, účinně radit s právním zástupcem nebo jiným poradcem, který je podle vnitrostátních právních předpisů jako takový přípustný nebo povolen.

2. Členské státy zajistí, aby s výhradou ustanovení odstavce 3 byla na žádost poskytnuta bezplatná právní pomoc nebo zastoupení. Za tímto účelem členské státy

a) poskytnou **bezplatné poradenství týkající se procesních a právních aspektů** v řízeních podle kapitoly III. Do této bezplatné právní pomoci spadá alespoň poskytování informací o řízení žadateli s ohledem na jeho konkrétní okolnosti, **vypracování požadovaných procesních dokumentů, a to i u osobního pohovoru**, a vysvětlení věcných a právních důvodů v případě zamítavého rozhodnutí. **Toto poradenství může být poskytováno kvalifikovanou nevládní organizací nebo kvalifikovaným odborníkem.** [Pozměňovací návrh 48]

b) poskytnou bezplatnou právní pomoc a zastoupení v řízeních podle kapitoly V. Do této bezplatné právní pomoci nebo zastoupení spadá alespoň vypracování požadovaných procesních dokumentů a účast na slyšení před soudem nebo tribunálem prvního stupně jménem žadatele. [Pozměňovací návrh se netýká všech jazykových verzí]

Středa, 6. dubna 2011

3. Členské státy mohou ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovit, že bezplatná právní pomoc nebo zastoupení se poskytne:

- a) pouze těm osobám, které nemají dostatečné finanční prostředky nebo a/nebo
- b) pouze **v případě služeb poskytovaných právními zástupci** nebo **jinými poradci**, kteří jsou vnitrostátními právními předpisy výslovně určeni k tomu, aby žadatelům o mezinárodní ochranu pomáhali nebo je zastupovali. [Pozměňovací návrh 50]

V případě řízení upravených v kapitole V mohou členské státy poskytnout bezplatnou právní pomoc a/nebo zastoupení žadatelům, pokud je tato pomoc nezbytná, aby byl zajištěn jejich účinný přístup k právní ochraně. Členské státy zajistí, aby právní pomoc a/nebo zastoupení poskytnuté podle tohoto odstavce nebyly svévolně omezovány. **Členské státy mohou takovou právní pomoc nebo právní zastoupení poskytnout pouze v případě, že podle posouzení soudu existuje adekvátní předpoklad úspěšného výsledku řízení.** [Pozměňovací návrh 51]

4. Členské státy mohou stanovit pravidla pro podávání a zpracování žádostí o právní pomoc nebo zastupování.

5. Členské státy **povolí a umožní**, aby bezplatnou právní pomoc nebo zastoupení žadatelům o mezinárodní ochranu v řízeních podle kapitoly III nebo kapitoly V poskytly nevládní organizace. [Pozměňovací návrh 52]

6. Členské státy mohou rovněž

- a) stanovit pro poskytování bezplatné právní pomoci nebo zastoupení peněžní nebo časová omezení, pokud tato omezení svévolně neomezují přístup k právní pomoci nebo zastoupení;
- b) stanovit, že ohledně poplatků a jiných nákladů nebude žadatelům poskytnuto příznivější zacházení, než je zacházení obecně poskytované v záležitostech týkajících se právní pomoci vlastním státním příslušníkům.

7. Členské státy mohou požadovat, aby jim žadatel zcela nebo částečně uhradil vynaložené výdaje, pokud se jeho finanční situace značně zlepšil nebo pokud bylo rozhodnutí o poskytnutí těchto plnění přijato na základě nepravdivých informací, které žadatel předložil.

Článek 19

Rozsah právní pomoci a zastoupení

1. Členské státy zajistí, aby právní zástupce nebo jiný poradce, který je podle vnitrostátních právních předpisů jako takový přípustný nebo povolený a který v souladu s těmito předpisy žadateli o mezinárodní ochranu pomáhá nebo ho zastupuje, měl přístup k informacím uvedeným ve spisu žadatele, na základě kterých je nebo bude rozhodnuto.

Členské státy mohou učinit výjimku, pokud by vyjádření informací nebo zdrojů ohrozilo bezpečnost státu, bezpečnost organizací nebo osob poskytujících informace nebo bezpečnost osob, jichž se informace týkají, nebo pokud by byly ohroženy zájmy šetření v souvislosti s posuzováním žádostí o mezinárodní ochranu příslušnými orgány členských států nebo mezinárodní vztahy členských států. V těchto případech členské státy:

- a) zpřístupní příslušné informace nebo zdroje alespoň právnímu zástupci nebo poradci, který podstoupil bezpečnostní kontrolu, pokud jsou informace podstatné pro prověřování žádostí nebo rozhodnutí o odnětí mezinárodní ochrany;
- b) zpřístupní dotyčné informace nebo zdroje orgánům uvedeným v kapitole V.

Středa, 6. dubna 2011

2. Členské státy zajistí, aby právní zástupce nebo jiný poradce, který žadateli o mezinárodní ochranu pomáhá nebo ho zastupuje, měl přístup do uzavřených oblastí, např. zajišťovacích zařízení nebo tranzitních prostor, aby se mohl s žadatelem radit.

Členské státy mohou v souladu s vnitrostátními právními předpisy omezit možnost navštívit žadatele v uzavřených oblastech jen tehdy, je-li to objektivně nutné z důvodu bezpečnosti, veřejného pořádku nebo správy této oblasti nebo k zajištění účinného posouzení žádosti, a to pokud tím přístup právního zástupce nebo jiného poradce není podstatně omezen nebo znemožněn.

3. Členské státy umožní žadateli, aby si přizval k osobnímu pohovoru právního zástupce nebo jiného poradce, který je podle vnitrostátních právních předpisů jako takový přípustný nebo povolený, **nebo kvalifikovaného odborníka. [Pozměňovací návrh 53]**

4. Aniž je dotčen tento článek nebo čl. 21 odst. 1 písm. b), členské státy mohou stanovit pravidla týkající se přítomnosti právních zástupců nebo jiných poradců při všech pohovorech v rámci řízení.

Členské státy mohou vyžadovat, aby byl žadatel u osobního pohovoru přítomen, i když ho podle vnitrostátních právních předpisů zastupuje takový právní zástupce nebo poradce, a mohou požadovat, aby žadatel odpovídal na otázky osobně.

Aniž by tím byla dotčena platnost čl. 21 odst. 1 písm. b), nepřítomnost právního zástupce nebo jiného poradce nebrání rozhodujícímu orgánu v tom, aby s žadatelem provedl osobní pohovor.

Článek 20

Žadatelé se zvláštními potřebami

1. **V souladu s článkem 21 směrnice [...]/.../EU] [kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl (směrnice o podmínkách přijímání)] stanoví členské státy ve svých vnitrostátních právních předpisech řízení umožňující ověřit při podání žádosti o mezinárodní ochranu, zda má žadatel zvláštní potřeby, a určit povahu těchto potřeb. [Pozměňovací návrh 54]**

2. Členské státy učiní příslušná opatření, aby bylo zajištěno, že žadatelé se zvláštními potřebami mají příležitost předložit náležitosti žádosti co možná nejúplněji a spolu se všemi dostupnými důkazy. V případě potřeby jim je poskytnuta prodloužená lhůta, aby mohli předložit důkazy nebo učinit v řízení jiné nezbytné kroky.

3. V případech, kdy se rozhodující orgán domnívá, že byl žadatel vystaven mučení, znásilnění nebo jiným vážným formám psychického, fyzického nebo sexuálního násilí, jak stanoví článek 21 směrnice [...]/.../EU] [kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl (směrnice o podmínkách přijímání)], je žadateli poskytnut dostatečný čas a příslušná podpora při přípravě na osobní pohovor o věcné stránce jeho žádosti. **Zvláštní pozornost je věnována žadatelům, kteří na počátku neuvedli svou sexuální orientaci. [Pozměňovací návrh 55]**

4. Ustanovení čl. 28 odst. 6 a 7 se nepoužijí na žadatele uvedené v odstavci 3 tohoto článku.

5. **Při splnění podmínek stanovených v článku 18 je žadatelům se zvláštními potřebami poskytována bezplatná právní pomoc, pokud jde o všechna řízení upravená touto směrnicí. [Pozměňovací návrh 56]**

Článek 21

Záruky pro nezletilé osoby bez doprovodu

1. S ohledem na všechny postupy stanovené v této směrnici a aniž jsou dotčeny články 13, 14 a 15, členské státy:

Středa, 6. dubna 2011

- a) přijmou **neprodleně** opatření pro zajištění toho, aby nezletilou osobu bez doprovodu při podávání a posuzování žádosti zastupoval zástupce a byl jí nápomocen. Zástupce jedná nestranně a má nezbytné odborné znalosti v oblasti péče o dítě. Tímto zástupcem může být také zástupce uvedený ve směrnici [...]/.../EU [směrnice o podmínkách přijímání]; **[Pozměňovací návrh se netýká všech jazykových verzí]**
- b) zajistí, aby zástupce mohl nezletilou osobu bez doprovodu informovat o významu a možných důsledcích osobního pohovoru a případně o tom, jak se má na osobní pohovor připravit. Členské státy zajistí, aby se tohoto pohovoru zúčastnil zástupce a/nebo právní zástupce nebo jiný poradce, který je podle vnitrostátních právních předpisů jako takový přípustný, **nebo kvalifikovaný odborník** a aby v rámci stanoveném osobou, která pohovor vede, měl příležitost klást otázky nebo činit připomínky. **[Pozměňovací návrh 58]**

Členské státy mohou vyžadovat přítomnost nezletilých osob bez doprovodu u osobních pohovorů i tehdy, je-li přítomen zástupce.

■ [Pozměňovací návrh 59]

2. Členské státy zajistí, aby
- a) osobní pohovor k žádosti o mezinárodní ochranu s nezletilou osobou bez doprovodu podle článků 13, 14 a 15 vedla osoba s potřebnými znalostmi o zvláštních potřebách **a právech** nezletilých osob; **[Pozměňovací návrh 60]**
- b) rozhodnutí rozhodujícího orgánu o žádosti nezletilé osoby bez doprovodu připravil pracovník s potřebnými znalostmi o zvláštních potřebách **a právech** nezletilých osob. **[Pozměňovací návrh 61]**
3. S výhradou podmínek stanovených v článku 18 je nezletilým osobám bez doprovodu **a jejich ustanoveným zástupcům**, pokud jde o všechna řízení upravená touto směrnicí, **poskytováno bezplatné právní poradenství týkající se procesních a právních aspektů a bezplatné právní zastoupení**. **[Pozměňovací návrh 62]**
4. Členské státy mohou v rámci posuzování žádosti o mezinárodní ochranu použít k určení věku nezletilých osob bez doprovodu lékařské vyšetření, pokud mají členské státy i potom, co tyto osoby učinily obecné prohlášení nebo předložily jiný vhodný důkaz, stále pochybnosti ohledně jejich věku. **Pokud tyto pochybnosti přetrvávají i po lékařském vyšetření, veškerá rozhodnutí budou vždy ve prospěch této nezletilé osoby bez doprovodu**. **[Pozměňovací návrh 63]**

Každé lékařské vyšetření je prováděno tak, aby byla plně respektována důstojnost každého jednotlivce, přičemž jsou upřednostňována **nejspolehlivější a méně invazivní** vyšetření **prováděná kvalifikovanými a nezávislými lékařskými odborníky**. **[Pozměňovací návrh 65]**

Je-li použito lékařské vyšetření, členské státy zajistí, aby:

- a) nezletilé osoby bez doprovodu byly informovány před posouzením své žádosti o mezinárodní ochranu a v jazyce, **o němž lze oprávněně předpokládat, že mu** rozumí, o možnosti určení jejich věku pomocí lékařského vyšetření. To zahrnuje informaci o způsobu vyšetření a možných důsledcích výsledku lékařského vyšetření na posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, jakož i o důsledcích odmítnutí lékařského vyšetření nezletilou osobou bez doprovodu; **[Pozměňovací návrh 66]**
- b) nezletilé osoby bez doprovodu nebo jejich zástupci souhlasili s provedením vyšetření k určení věku dotyčné nezletilé osoby a
- c) rozhodnutí o zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu nezletilé osoby bez doprovodu, která odmítla lékařské vyšetření podstoupit, nebylo založeno **■** na tomto odmítnutí. **[Pozměňovací návrh 67]**

Středa, 6. dubna 2011

Skutečnost, že nezletilá osoba bez doprovodu odmítla podstoupit lékařské vyšetření, nebrání rozhodujícímu orgánu rozhodnout o žádosti o mezinárodní ochranu.

5. Ustanovení čl. 28 odst. 6 a 7 a čl. 30 odst. 2 písm. c) a článku 36 se nepoužije na nezletilé osoby bez doprovodu.

6. Při provádění tohoto článku se členské státy řídí především nejlepšími zájmy dítěte.

Článek 22

Zajištění

1. Členské státy nezajistí osobu pouze z toho důvodu, že se jedná o žadatele o mezinárodní ochranu. Důvody a podmínky zajištění a záruky dané zajištěným žadatelům o mezinárodní ochranu odpovídají směrnici [...]/.../EU] [směrnice o podmínkách přijímání].

2. Je-li žadatel o mezinárodní ochranu zajištěn, členské státy zajistí možnost rychlého soudního přezkumu podle směrnice [...]/.../EU] [směrnice o podmínkách přijímání].

Článek 23

Zajištění nezletilých osob

Za jakýchkoli okolností je zajištění nezletilých osob přísně zakázáno. [Pozměňovací návrh 68]

Článek 24

Postup v případě zpětvzetí žádosti

1. Pokud členské státy ve vnitrostátních právních předpisech stanoví možnost výslovného zpětvzetí žádosti, zajistí, aby v případě výslovného zpětvzetí žádosti o mezinárodní ochranu žadatelem rozhodující orgán rozhodl o zastavení posuzování žádosti, **a informuje žadatele o důsledcích zpětvzetí.** [Pozměňovací návrh 69]

2. Členské státy mohou rovněž stanovit, že rozhodující orgán může rozhodnout o zastavení posuzování žádosti, aniž by vydal rozhodnutí. V takovém případě členské státy zajistí, aby rozhodující orgán učinil ve spisu žadatele příslušnou poznámku.

Článek 25

Postup v případě konkludentního zpětvzetí žádosti nebo odstoupení od žádosti

1. Existuje-li důvod se domnívat, že žadatel o **azyl** vzal konkludentně svou žádost o **azyl** zpět nebo od ní odstoupil **bez zjevného důvodu**, zajistí členské státy, aby rozhodující orgán rozhodl **bud'** o zastavení posuzování žádosti **nebo o jejím zamítnutí na základě toho, že žadatel neprokázal nárok na postavení uprchlíka podle směrnice [...]/.../EU], [kvalifikační směrnice], pokud navíc k výše uvedeným důvodům:**

— **odmítl spolupracovat, nebo**

— **nelegálně uprchl, nebo**

— **s nejvyšší pravděpodobností nemá nárok na mezinárodní ochranu, nebo**

Středa, 6. dubna 2011

— ***pochází z bezpečné třetí země podle článku 37 nebo takovou zemí projížděl.*** [Pozměňovací návrh 103]

Členské státy mohou předpokládat, že žadatel vzal konkludentně svou žádost o mezinárodní ochranu zpět nebo od ní odstoupil, zejména pokud se zjistilo, že:

- a) nereagoval na žádosti o poskytnutí údajů nezbytných pro žádost podle článku 4 směrnice [...]/.../EU [kvalifikační směrnice] nebo se nedostavil k osobnímu pohovoru podle článků 13, 14, 15 a 16, ledaže žadatel v přiměřené lhůtě prokáže, že k tomu došlo z důvodů, které nemohl ovlivnit;
- b) se skrývá nebo bez povolení opustil místo pobytu nebo místo, kde byl zadržován, aniž v přiměřené lhůtě kontaktoval příslušný orgán, nebo v přiměřené lhůtě nesplnil svou ohlašovací či jinou oznamovací povinnost.

Za účelem provedení těchto ustanovení mohou členské státy stanovit lhůty nebo pokyny.

2. Členské státy zajistí, aby žadatel, který se opět ohlásí u příslušného úřadu poté, co bylo rozhodnuto zastavit posuzování jeho žádosti podle odstavce 1 tohoto článku, mohl požádat o opětovné otevření svého případu. ***Žádost o opětovné otevření případu může být podána v průběhu azylového řízení pouze jednou.*** [Pozměňovací návrh 70]

Členské státy zajistí, aby v tomto případě nebyla osoba vyhoštěna v rozporu se zásadou nenavracení.

Členské státy mohou rozhodujícím orgánu povolit, aby pokračoval v posuzování žádosti ve fázi, ve které bylo pozastaveno.

3. Tímto článkem není dotčena směrnice (EU) č. .../..... [dublínské nařízení].

Článek 26

Role UNHCR

1. Členské státy UNHCR umožní:

- a) přístup k žadatelům o mezinárodní ochranu včetně těch, kteří se nacházejí v zajištění a v tranzitních prostorách na letištích nebo v přístavech;
- b) přístup k informacím o jednotlivých žádostech o mezinárodní ochranu, o průběhu řízení a vydaných rozhodnutích, pokud s tím žadatel souhlasí;
- c) v jakékoli fázi řízení předkládat při výkonu svých povinností dohledu podle článku 35 Ženevské úmluvy příslušným orgánům své názory ohledně jednotlivých žádostí o mezinárodní ochranu.

2. Odstavec 1 se použije rovněž na organizaci, která pracuje na území dotyčného členského státu jménem UNHCR na základě dohody s tímto členským státem.

Článek 27

Shromažďování údajů k jednotlivým žádostem

Za účelem posuzování jednotlivých žádostí členské státy:

- a) nesdělí údajným původcům pronásledování nebo vážné újmy žadatele informace o jednotlivých žádostech o mezinárodní ochranu nebo skutečnost, že byla podána žádost;

Středa, 6. dubna 2011

- b) nezískávají od údajných původců pronásledování nebo vážné újmy žadatele žádné informace způsobem, jímž by tito původci pronásledování byli ■ informováni o tom, že dotyčný žadatel podal žádost, a který by ohrozil nedotknutelnost žadatele nebo na něm závislých osob, nebo svobodu či bezpečnost jeho rodinných příslušníků, kteří dosud žijí v zemi původu. [Pozměňovací návrh 71]

KAPITOLA III

ŘÍZENÍ V PRVNÍM STUPNI

ODDÍL I

Článek 28

Posuzovací řízení

1. Členské státy zpracovávají žádosti o mezinárodní ochranu v rámci posuzovacího řízení v souladu se základními zásadami a zárukami uvedenými v kapitole II.
2. Členské státy zajistí, aby toto řízení bylo dokončeno co nejdříve, aniž by tím bylo dotčeno přiměřené a úplné posouzení.
3. Členské státy zajistí, aby bylo řízení ukončeno do šesti měsíců od podání žádosti.

Členské státy mohou prodloužit lhůtu tak, aby nepřesahovala dalších šest měsíců v jednotlivých případech, které jsou po skutkové a právní stránce složité.

4. Pokud není možné učinit rozhodnutí ve lhůtě uvedené v odstavci 3 pododstavci 1, členské státy zajistí, aby dotyčný žadatel:

- a) byl informován o prodlení a
- b) na žádost obdržel informaci o důvodech prodlení a časovém rámci, ve kterém lze očekávat rozhodnutí o jeho žádosti.

Důsledky nepřijetí rozhodnutí ve lhůtě uvedené v odstavci 3 se stanoví podle vnitrostátního práva.

5. **Rozhodující orgány** mohou upřednostnit posuzování žádosti o mezinárodní ochranu v souladu se základními zásadami a zárukami uvedenými v kapitole II. [Pozměňovací návrh 73]

- a) pokud je pravděpodobné, že je žádost opodstatněná;
- b) pokud má žadatel zvláštní potřeby, **zejména v případě nezletilých osob bez doprovodu**; [Pozměňovací návrh 74]
- c) v jiných případech s výjimkou žádostí uvedených v odstavci 6.

6. Členské státy mohou stanovit, že se posuzovací řízení v souladu se základními zásadami a zárukami uvedenými v kapitole II urychlí, pokud:

- a) žadatel při podávání své žádosti a jejím zdůvodňování uvedl pouze záležitosti, které nejsou důležité pro posouzení toho, zda může být uznán za uprchlíka nebo osobu, která má nárok na doplňkovou ochranu podle směrnice [...]/.../EU [kvalifikační směrnice], nebo

Středa, 6. dubna 2011

- b) *žadatel zjevně nemůže být uznán za uprchlíka nebo mu nemůže být přiznáno postavení uprchlíka v členském státě podle směrnice [.../.../EU] [kvalifikační směrnice nebo [Pozměňovací návrh 105]*
- c) žadatel pochází z bezpečné země původu ve smyslu této směrnice nebo
- d) žadatel uvedl orgány v omyl tím, že předložil nepravdivé údaje nebo doklady nebo neposkytl důležité údaje nebo doklady ohledně své totožnosti nebo státní příslušnosti, které by mohly mít negativní dopad na rozhodnutí, nebo
- e) zničil doklady totožnosti nebo cestovní doklady, které by pomohly určit jeho totožnost nebo státní příslušnost, nebo se těchto dokladů ve zlém úmyslu pravděpodobně zbavil nebo
- f) *žadatel uvedl nesouvislé, protichůdné, nepravděpodobné, nedostatečné údaje nebo nepravdivé údaje, které jsou zjevně nepřesvědčivé, pokud jde o jeho tvrzení, že je vystaven pronásledování podle směrnice [.../.../EU] [kvalifikační směrnice], nebo [Pozměňovací návrh 75]*
- g) *žadatel podal následnou žádost, která zjevně neobsahuje žádné důležité nové informace týkající se daných okolností nebo situace v jeho zemi původu, nebo [Pozměňovací návrh 107]*
- h) *žadatel bez zjevného důvodu nepodal žádost dříve, i když k tomu měl příležitost, nebo [Pozměňovací návrh 108]*

■ [Pozměňovací návrh 76]

- i) žadatel podává žádost pouze proto, aby pozdržel nebo zmařil výkon dřívějšího anebo blížícího se rozhodnutí, které by vedlo k jeho vyhoštění, nebo
- j) *žadatel bez zjevného důvodu nesplnil povinnosti spolupracovat při přezkoumávání skutečností souvisejících s jeho případem a při určování jeho totožnosti, které jsou uvedeny v čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice [.../.../EU] [kvalifikační směrnice] nebo v čl. 12 odst. 1 a 2 písm. a), b) a c) a čl. 25 odst. 1 této směrnice, nebo [Pozměňovací návrh 109]*
- k) *žadatel vstoupil na území členského státu neoprávněně nebo zde neoprávněně prodloužil svůj pobyt a bez zjevného důvodu se co nejdříve nedostavil k příslušným orgánům nebo nepodal žádost o azyl s ohledem na okolnosti jeho vstupu nebo [Pozměňovací návrh 110]*
- l) *žadatel představuje hrozbu pro veřejnou bezpečnost členského státu nebo byl podle vnitrostátních právních předpisů ze závažných důvodů týkajících se veřejné bezpečnosti a veřejného pořádku vykonatelně vyhoštěn.[Pozměňovací návrh 77]*

7. V případě nedůvodných žádostí podle článku 29, ve kterých se uplatní kterákoli z okolností uvedených v odstavci 6 tohoto článku, mohou členské státy po přiměřeném a úplném posouzení zamítnout žádost jako zjevně nedůvodnou.

8. Členské státy stanoví přiměřené lhůty pro přijetí rozhodnutí v řízení v prvním stupni podle odstavce 6.

9. Pokud byla žádost o mezinárodní ochranu předložena po neoprávněném vstupu na území nebo na hranici, včetně tranzitních prostor, a pokud chybí dokumenty o vstupu nebo pokud byly použity pozměněné dokumenty, neznamená to samo o sobě, že bude automaticky použito zrychlené posuzovací řízení. [Pozměňovací návrh 78]

Středa, 6. dubna 2011

Článek 29

Nedůvodné žádosti

Členské státy *mohou* považovat žádost o mezinárodní ochranu za nedůvodnou, pouze pokud rozhodující orgán zjistil, že žadatel nesplňuje podmínky pro přiznání mezinárodní ochrany podle směrnice [.../.../EU] [kvalifikační směrnice]. **[Pozměňovací návrh 79]**

ODDÍL II

Článek 30

Nepřípustné žádosti

1. Kromě případů, kdy se žádost neposuzuje podle nařízení EU [č. .../....] [dublínské nařízení], nemusí členské státy posuzovat, zda žadatel splňuje podmínky pro přiznání nároku na mezinárodní ochranu podle směrnice [.../.../EU] [kvalifikační směrnice], považuje-li se žádost podle tohoto článku za nepřipustnou.
2. Členské státy mohou považovat žádost o mezinárodní ochranu za nepřipustnou pouze, pokud:
 - a) postavení uprchlíka přiznal jiný členský stát;
 - b) země, která není členským státem se podle článku 32 považuje za první zemi azylu pro žadatele;
 - c) země, která není členským státem, se podle článku 37 považuje za bezpečnou třetí zemi pro žadatele;
 - d) žadatel po pravomocném rozhodnutí podal stejnou žádost;
 - e) osoba závislá na žadateli podá žádost poté, co v souladu s čl. 6 odst. 4 souhlasila, aby její případ byl součástí žádosti podané jejím jménem, a neexistují žádné skutečnosti týkající se situace této závislé osoby, které by odůvodňovaly samostatnou žádost.

Článek 31

Zvláštní pravidla týkající se pohovorů o přípustnosti

1. Předtím, než bude učiněno rozhodnutí o nepřipustnosti žádosti, členské státy umožní žadatelům sdělit svůj názor na použití důvodů uvedených v článku 30 na jejich konkrétní okolnosti. Za tímto účelem **rozhodující orgán povede** osobní pohovor ohledně přípustnosti žádosti. Členské státy mohou učinit výjimku pouze v souladu s článkem 35 v případech následných žádostí. **[Pozměňovací návrh 80]**
2. Odstavcem 1 není dotčen článek 5 nařízení (EU) č. .../.... [dublínské nařízení].
3. **Členské státy zajistí, aby zástupce rozhodujícího orgánu, jenž vede pohovor o přípustnosti žádosti, nebyl uniformován.** **[Pozměňovací návrh 81]**

Článek 32

Pojetí první země azylu

Zemi lze pro žadatele o mezinárodní ochranu považovat za první zemi azylu, pokud

Středa, 6. dubna 2011

- a) žadatel byl v této zemi uznán za uprchlíka a může nadále požívat této ochrany nebo
- b) žadatel jinak požívá v této zemi **účinné** ochrany, včetně použití zásady nenavracení, [Pozměňovací návrh 82]

za předpokladu, že bude touto zemí převzat zpět.

Při uplatnění pojetí první země azylu na zvláštní okolnosti žadatele o mezinárodní ochranu členské státy **vezmou** v úvahu čl. 37 odst. 1.

Žadatel může zpochybnit uplatnění pojetí první země azylu z důvodu, že tato první země azylu není za daných okolností, v nichž se tento žadatel nachází, bezpečná. [Pozměňovací návrh 83]

■ [Pozměňovací návrh 84]

ODDÍL III

■ [Pozměňovací návrh 85]

Článek 33

Pojetí bezpečné země původu

1. Třetí zemi, která byla v souladu s touto směrnicí určena za bezpečnou zemi původu, lze po jednotlivém posouzení žádosti považovat pro určitého žadatele za bezpečnou zemi původu, pouze pokud:

- a) žadatel má státní příslušnost této země nebo
- b) žadatel je osobou bez státní příslušnosti a dříve v této zemi běžně pobýval
- c) a žadatel nepředložil žádné závažné důvody pro to, aby tuto zemi nebylo možno v jeho konkrétní situaci považovat za bezpečnou a mohl tak být uznán za uprchlíka nebo osobu, která má nárok na doplňkovou ochranu podle [směrnice/.../EU] [kvalifikační směrnice].

2. Členské státy dále ve vnitrostátních právních předpisech stanoví pravidla a úpravy týkající se uplatnění pojetí bezpečné země původu.

ODDÍL IV

Článek 34

Následné žádosti

1. Pokud osoba, která v členském státě požádala o mezinárodní ochranu, v témže členském státě předloží další údaje nebo podá následnou žádost, členský stát posoudí tyto další údaje nebo prvky následné žádosti v rámci posuzování předchozí žádosti nebo v rámci přezkumu rozhodnutí, proti kterému byl podán opravný prostředek, pokud v tomto rámci **může rozhodující orgán** vzít v úvahu a posoudit všechny prvky, na nichž se zakládají další údaje nebo následná žádost. [Pozměňovací návrh 87]

2. Členské státy mohou pro účely rozhodnutí o přípustnosti žádosti o mezinárodní ochranu podle čl. 30 odst. 2 písm. d) použít zvláštní řízení podle odstavce 3 tohoto článku, pokud osoba podá následnou žádost o mezinárodní ochranu:

- a) poté, co v souladu s článkem 24 svou předchozí žádost vzala zpět;
- b) poté, co bylo vydáno pravomocné rozhodnutí o předchozí žádosti.

Středa, 6. dubna 2011

3. Následná žádost o mezinárodní ochranu podléhá nejprve předběžnému posouzení, zda se po zpětvzetí předchozí žádosti nebo po vydání rozhodnutí o žádosti podle odst. 2 písm. b) objevily nebo byly žadatelem předloženy nové prvky nebo zjištění týkající se posouzení, zda ho lze uznat za uprchlíka nebo osobu, která má nárok na doplňkovou ochranu, podle směrnice [...]/.../EU [kvalifikační směrnice].

4. Pokud se po předběžném posouzení podle odstavce 3 objeví nebo jsou žadatelem předloženy nové prvky či zjištění, které významně zvyšují pravděpodobnost uznání žadatele za uprchlíka nebo osobu, která má nárok na doplňkovou ochranu, podle směrnice [...]/.../EU [kvalifikační směrnice], posuzuje se žádost dále podle kapitoly II.

5. V souladu s vnitrostátními právními předpisy mohou členské státy dále posuzovat následnou žádost, existují-li jiné důvody pro obnovení řízení.

■ [Pozměňovací návrh 88]

6. Postup podle tohoto článku se může použít rovněž v případě závislé osoby, která podá žádost poté, co v souladu s čl. 6 odst. 4 souhlasila s tím, aby její případ byl součástí žádosti podané jejím jménem. V takovém případě předběžné posouzení podle odstavce 3 tohoto článku sestává z posouzení, zda s ohledem na situaci této závislé osoby existují skutečnosti, které samostatnou žádost odůvodňují.

7. Pokud **poté, co bylo řízení týkající se první** žádosti **ukončeno** podle **odstavce 2**, dotyčná osoba podá předtím, než bude vykonáno rozhodnutí o navrácení, novou žádost o mezinárodní ochranu ve stejném členském státě **a pokud tato nová žádost podle tohoto článku nevede k dalšímu posuzování**, tento členský stát může: [Pozměňovací návrh 113]

a) učinit výjimku z práva zůstat na území za předpokladu, že je rozhodující orgán přesvědčen, že rozhodnutí o navrácení nepovede k přímému nebo nepřímému navrácení, jehož důsledkem bude porušení mezinárodních závazků členského státu; a/nebo

b) stanovit, že žádost je předmětem řízení o přípustnosti podle tohoto článku a článku 30; a/nebo

c) stanovit, že posuzovací řízení bude zrychleno podle čl. 28 odst. 6 písm. j).

V případech uvedených v odst. 8 písm. b) a c) se mohou členské státy odchýlit od lhůt, které se obvykle použijí v řízeních o přípustnosti a/nebo v zrychlených řízeních podle platných vnitrostátních předpisů.

8. Pokud osoba, vzhledem k níž má být vykonáno rozhodnutí o přemístění podle nařízení (EU) [č.../...] [dublinkské nařízení], předloží další údaje nebo podá následnou žádost v přemísťujícím členském státě, odpovědný členský stát, jak je definován v uvedeném nařízení, tyto údaje nebo následné žádosti podle této směrnice posoudí.

Článek 35

Procesní pravidla

1. Členské státy zajistí, aby žadatelé o mezinárodní ochranu, jejichž žádost podléhá předběžnému posouzení podle článku 34, měli záruky uvedené v čl. 11 odst. 1.

2. Členské státy mohou ve vnitrostátních právních předpisech stanovit pravidla pro předběžné posouzení podle článku 34. Tato pravidla mohou mimo jiné:

Středa, 6. dubna 2011

- a) uložit dotyčnému žadateli povinnost, aby uvedl skutečnosti a předložil důkazy, které odůvodňují nové řízení;
- b) povolit, aby bylo provedeno předběžné posouzení pouze na základě písemného podání bez osobního pohovoru, s výjimkou případů uvedených v čl. 34 odst. 6.

Tyto podmínky nesmí znemožnit přístup žadatelů k novému řízení, ani vést k účinnému odepření nebo výraznému omezení tohoto přístupu.

3. Členské státy zajistí, aby

- a) žadatel byl vhodným způsobem informován o výsledku předběžného posouzení a v případě, že žádost nebude dále posuzována, o důvodech a o možnostech opravných prostředků proti tomuto rozhodnutí;
- b) rozhodující orgán co nejdříve posoudil následnou žádost v souladu s kapitolou II, nastane-li některá ze situací uvedených v čl. 34 odst. 3.

ODDÍL V

Článek 36

Řízení na hranicích

1. Členské státy mohou v souladu se základními zásadami a zárukami uvedenými v kapitole II stanovit řízení, kterými se na hranicích nebo v tranzitních prostorách členského státu rozhoduje o:

- a) přípustnosti žádosti **ve smyslu článku 30** podané na tomto místě; a/nebo **[Pozměňovací návrh 89]**
- b) věcné stránce žádosti ve zrychleném řízení podle č. 28 odst. 6.

2. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí v rámci řízení podle odstavce 1 bylo vydáno v přiměřené době. Není-li rozhodnutí vydáno do čtyř týdnů, povolí se žadateli vstup na území členského státu, aby mohla být jeho žádost zpracována v souladu s ostatními ustanoveními této směrnice. **Zadržování žadatelů na hranici členských států nebo v jejich tranzitních prostorách je srovnatelné s zajištěním, jak je uvedeno v článku 22. [Pozměňovací návrh 90]**

3. V případě příjezdu velkého počtu státních příslušníků třetí země nebo osob bez státní příslušnosti, které podávají žádost o mezinárodní ochranu na hranici nebo v tranzitním prostoru, kdy z praktického hlediska není možné použít ustanovení odstavce 1, lze tato řízení uplatnit také v případech a po dobu, kdy jsou tito státní příslušníci třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti běžně ubytovány v blízkosti hranice nebo tranzitního prostoru.

ODDÍL VI

Článek 37

Pojetí ■ bezpečných třetích zemí

■

1. Třetí zemi **lze** považovat za bezpečnou, pouze pokud **je s osobou žádající o mezinárodní ochranu v dotyčné třetí zemi zacházeno podle těchto zásad:**

- a) **není ohrožen život a svoboda z rasových, náboženských nebo národnostních důvodů nebo z důvodů příslušnosti k určitým společenským vrstvám nebo zastávání určitých politických názorů;**

Středa, 6. dubna 2011

- b) *neexistuje riziko vážné újmy dle definice uvedené ve směrnici [..../.../EU] [kvalifikační směrnice];*
 - c) *je dodržována zásada nenavracení v souladu s Ženevskou úmluvou;*
 - d) *je dodržován zákaz vyhoštění, představuje-li to porušení zákazu mučení a krutého, nelidského nebo ponižujícího zacházení, jak stanoven mezinárodním právem;*
 - e) *existuje možnost požádat o přiznání postavení uprchlíka nebo jiné formy doplňkové ochrany, srovnatelné s tou, která je přiznána ve smyslu směrnice [..../.../EU] [kvalifikační směrnice] a v případě uznání jednoho z těchto postavení získat ochranu, která je srovnatelná s ochranou přiznanou ve smyslu uvedené směrnice;*
 - f) *bez zeměpisných omezení ratifikovala Ženevskou úmluvu a dodržuje její ustanovení;*
 - g) *má zákonem stanovené azylové řízení; a*
 - h) *podle odstavce 2 byla Evropským parlamentem a Radou určena za bezpečnou.*
2. *Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem přijmou nebo upraví společný seznam třetích zemí, které se pro účely odstavce 1 považují za bezpečné třetí země.*
3. Dotyčné členské státy ve vnitrostátních právních předpisech stanoví úpravy provádění ustanovení odstavce 1 a:
- a) *pravidla, která vyžadují, aby existovala vazba mezi osobou žádající o mezinárodní ochranu a dotyčnou třetí zemí, na jejímž základě by bylo odůvodněné, aby se tato osoba do dotyčné země přemístila;*
 - b) *pravidla týkající se metodiky, pomocí níž se mohou příslušné orgány přesvědčit, že pro konkrétní zemi nebo konkrétního žadatele lze uplatnit pojetí bezpečné třetí země. Tato metodika zahrnuje posuzování bezpečnosti země pro určitého žadatele případ od případu;*
 - c) *pravidla slučitelná s mezinárodním právem, která umožňují jednotlivě posoudit, zda dotyčná třetí země je pro určitého žadatele bezpečná, a poskytují žadateli alespoň možnost podat opravný prostředek proti uplatnění pojetí bezpečné třetí země z důvodu, že třetí země není za daných okolností, v nichž se tato osoba nachází, bezpečná. Žadatel může mít rovněž možnost zpochybnit existenci spojitosti mezi ním a třetí zemí podle písm. a).*
4. Při výkonu rozhodnutí, které se zakládá ■ na tomto článku, dotyčné členské státy žadatele náležitě vyrozumí ■.
5. Pokud bezpečná třetí země nepřevzme žadatele o azyl zpět, členské státy zajistí, aby mu byl poskytnut přístup k řízení v souladu se základními zásadami a zárukami uvedenými v kapitole II.
6. *Členské státy nesmí stanovit vnitrostátní seznamy bezpečných zemí původu nebo seznamy bezpečných třetích zemí. [Pozměňovací návrh 91]*

Středa, 6. dubna 2011

KAPITOLA IV

ŘÍZENÍ O ODNĚTÍ MEZINÁRODNÍ OCHRANY

Článek 38

Odnětí mezinárodní ochrany

Členské státy zajistí, aby bylo možné zahájit posouzení k odnětí mezinárodní ochrany určité osobě, objeví-li se nové prvky nebo zjištění naznačující, že existují důvody pro nové posouzení oprávněnosti její mezinárodní ochrany.

Článek 39

Procesní pravidla

1. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy příslušný orgán zvažuje podle článku 14 nebo článku 19 směrnice [...]/.../EU [kvalifikační směrnice] odejmout státnímu příslušníku třetí země nebo osobě bez státní příslušnosti mezinárodní ochranu, měla dotčená osoba tyto záruky:

- a) je písemně informována o tom, že příslušný orgán znovu posuzuje oprávněnost přiznání mezinárodní ochrany, a o důvodech tohoto nového posuzování a
- b) má příležitost, aby při osobním pohovoru podle čl. 11 odst. 1 písm. b) a článků 13, 14 a 15 nebo v písemném prohlášení uvedla důvody, proč by jí neměla být mezinárodní ochrana odňata.

Členské státy dále zajistí, aby v rámci tohoto řízení:

- a) mohl příslušný orgán získat přesné a aktuální informace z různých zdrojů, např. od UNHCR a Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu, týkající se obecné situace, která panuje v zemích původu dotčených osob, a
 - b) jsou-li shromažďovány informace k jednotlivému případu za účelem nového posouzení mezinárodní ochrany, aby tyto informace nebyly získány od původců pronásledování nebo vážné újmy způsobem, jímž by tito původci pronásledování byli přímo informováni o tom, že dotčená osoba je osobou požívající mezinárodní ochrany, jejíž status se znovu posuzuje, a který by ohrozil nedotknutelnost žadatele nebo na něm závislých osob, nebo svobodu či bezpečnost jeho rodinných příslušníků, kteří dosud žijí v zemi původu.
2. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí příslušného orgánu o odnětí mezinárodní ochrany bylo sděleno písemně. V rozhodnutí se uvedou věcné a právní důvody a písemně se poskytne poučení o opravných prostředcích.
3. Jakmile příslušný orgán vydá rozhodnutí o odnětí mezinárodní ochrany, použijí se rovněž čl. 18 odst. 2, čl. 19 odst. 1 a článek 26.
4. Odchylně od odstavců 1, 2 a 3 tohoto článku mohou členské státy rozhodnout, že mezinárodní ochrana ze zákona zaniká, pokud se osoba požívající mezinárodní ochrany jednoznačně zřekla toho, aby byla za osobu požívající mezinárodní ochrany uznávána.

Středa, 6. dubna 2011

KAPITOLA V

ŘÍZENÍ O OPRAVNÉM PROSTŘEDKU

Článek 40

Právo na účinný opravný prostředek

1. Členské státy zajistí, aby žadatelé o mezinárodní ochranu měli právo na účinný opravný prostředek před soudem nebo tribunálem proti:

a) rozhodnutí o jejich žádosti o mezinárodní ochranu, včetně rozhodnutí:

- i) považovat žádost za nedůvodnou, co se týče postavení uprchlíka a/nebo statusu doplňkové ochrany,
- ii) považovat žádost za nepřípustnou podle článku 30,
- iii) vydaného na hranici nebo v tranzitních prostorách členského státu podle čl. 36 odst. 1,
- iv) neprovést posouzení podle článku 37;

b) zamítnutí obnovit posuzování žádosti po jeho zastavení podle článků 24 a 25;

c) rozhodnutí o odnětí mezinárodní ochrany podle článku 39.

2. Členské státy zajistí, aby osoby, jež rozhodující orgán uzná jako způsobilé pro doplňkovou ochranu, měly právo na účinný opravný prostředek, jak je uveden v odstavci 1, proti rozhodnutí, pokud jde o postavení uprchlíka, považovat žádost za nedůvodnou. Dotyčná osoba má nárok na práva a výhody zaručené osobám, kterým byl přiznán status doplňkové ochrany, podle směrnice [...]/.../EU [kvalifikační směrnice] dokud nebude znám výsledek odvolacího řízení.

3. Členské státy zajistí, aby účinný opravný prostředek podle odstavce 1 obsahoval úplné posouzení jak skutkové tak právní stránky, včetně posouzení potřeby mezinárodní ochrany do budoucna (*ex nunc*) podle směrnice [...]/.../EU [kvalifikační směrnice], a to alespoň v odvolacích řízeních před soudem nebo tribunálem prvního stupně.

4. Členské státy stanoví **minimální** lhůty a další nezbytná pravidla, aby mohl žadatel využít svého práva na účinný opravný prostředek podle odstavce 1. **[Pozměňovací návrh 92]**

Členské státy stanoví minimální lhůtu v délce čtyřiceti pěti pracovních dnů, během níž mohou žadatelé uplatnit své právo na účinný opravný prostředek. Pokud jde o žadatele, na něž se vztahuje zrychlené řízení uvedené v čl. 28 odst. 6, stanoví členské státy minimální lhůtu v délce třiceti pracovních dnů. Lhůty nesmějí znemožňovat nebo nepřiměřeně ztěžovat přístup žadatelů k účinnému opravnému prostředku podle odstavce 1. Členské státy mohou rovněž stanovit přezkum rozhodnutí podle článku 36 z úřední moci (*ex officio*). **[Pozměňovací návrh 93]**

5. Aniž by byl dotčen odstavec 6, je součástí opravného prostředku podle odstavce 1 tohoto článku právo žadatele zůstat v dotyčném členském státě, dokud nebude znám jeho výsledek.

6. V případě rozhodnutí ve zrychleném řízení podle čl. 28 odst. 6 a rozhodnutí považovat žádost za nepřijatelnou podle čl. 30 odst. 2 písm. d) a **v případě, že** vnitrostátní právo nezná právo zůstat ve členském státě, dokud nebude znám výsledek opravného prostředku, má soud nebo tribunál pravomoc rozhodnout, zda může či nemůže žadatel zůstat na území členského státu, buď na žádost dotyčného žadatele nebo v případě jednání z moci úřední. **[Pozměňovací návrh 94]**

Tento odstavec se nepoužije na řízení uvedená v článku 36.

Středa, 6. dubna 2011

7. Členský stát umožní žadateli zůstat na území, dokud nebude znám výsledek řízení uvedeného v odstavci 6. **Výjimku lze udělit následným žádostem, které nevyžadují další posuzování podle článků 34 a 35, pokud je přijato rozhodnutí o navrácení podle čl. 3 odst. 4 směrnice 2008/115/EC, a rovněž ji lze udělit rozhodnutím v rámci řízení podle článku 37, pokud je tak stanoveno vnitrostátními právními předpisy.** [Pozměňovací návrh 117]

8. Použitím odstavců 5, 6 a 7 tohoto článku není dotčen článek 26 nařízení (EU) č. .../..... [dublinkské nařízení].

9. Členské státy stanoví lhůty, ve kterých má soud nebo tribunál podle odstavce 1 rozhodnutí rozhodujícího orgánu přezkoumat.

10. Bylo-li žadateli přiznáno postavení, které podle vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Unie poskytuje stejná práva a výhody jako postavení uprchlíka podle směrnice [.../.../EU] [kvalifikační směrnice], lze se domnívat, že žadatel má k dispozici účinný opravný prostředek, pokud soud nebo tribunál rozhodne, že opravný prostředek podle odstavce 1 je nepřipustný nebo že má vzhledem k nedostatečnému zájmu ze strany žadatele pokračovat v řízení pouze malou nadějí na úspěch.

11. Členské státy mohou ve vnitrostátních právních předpisech stanovit rovněž podmínky pro domněnku, že žadatel vzal konkludentně opravný prostředek podle odstavce 1 zpět nebo od něj odstoupil, společně s pravidly pro následný postup.

KAPITOLA VI

OBEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 41

Napadení orgány veřejné správy

Touto směrnicí není dotčena možnost orgánů veřejné správy napadnout podle vnitrostátních právních předpisů správní nebo soudní rozhodnutí.

Článek 42

Důvěrnost

Členské státy zajistí, aby orgány provádějící tuto směrnici byly vázány zásadou zachování důvěrnosti podle vnitrostátních právních předpisů ve vztahu k veškerým informacím, které získají v průběhu své práce.

Článek 43

Spolupráce

Každý členský stát určí celostátní kontaktní místo a jeho adresu sdělí Komisi. Komise sdělí tyto informace ostatním členským státům.

Členské státy přijmou ve spojení s Komisí veškerá vhodná opatření k zavedení přímé spolupráce a výměny informací mezi příslušnými orgány.

Článek 44

Zpráva

Nejpozději do [...] předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice v členských státech a **finančních nákladech s tím spojených** a případně navrhone nezbytné změny. Členské státy předají Komisi všechny informace a **finanční údaje**, které jsou vhodné pro přípravu této zprávy. Po předložení této zprávy předkládá Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice v členských státech nejméně jednou za **dva roky**. [Pozměňovací návrh 95]

Středa, 6. dubna 2011

Článek 45

Provedení

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články [...] nejpozději do [...]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 28 odst. 3 do ... ⁽¹⁾. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.
[Pozměňovací návrh 96]

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnici zrušenou touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů upravených touto směrnicí, a srovnávací tabulku mezi uvedenými ustanoveními a touto směrnicí.

Článek 46

Přechodná ustanovení

Členské státy použijí právní a správní předpisy uvedené v prvním pododstavci článku 45 u žádostí o mezinárodní ochranu podaných po [...] a u řízení k odnětí mezinárodní ochrany zahájených po [...]. Žádosti podané do [...] a řízení o odnětí postavení uprchlíka zahájená do [...] se řídí správním a právními předpisy podle směrnice 2005/85/ES.

Členské státy použijí právní a správní předpisy uvedené v druhém pododstavci článku 45 na žádosti o mezinárodní ochranu podané po [...]. Žádosti podané do [...] se řídí právními a správními předpisy podle směrnice 2005/85/ES.

Článek 47

Zrušení

Směrnice 2005/85/ES se zrušuje s účinkem ode [dne následujícího po dni uvedeném v prvním pododstavci článku 45 této směrnice], aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnice uvedené v příloze II části B do vnitrostátního práva.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze III.

Článek 48

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Články [...] se použijí po [dni následujícím po dni uvedeném v prvním pododstavci článku 45].

⁽¹⁾ **Dva** roky ode dne provedení této směrnice.

Středa, 6. dubna 2011

Článek 49

Určení

Tato směrnice je určena členským státům v souladu se Smlouvami.

V dne [...]

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda nebo předsedkyně*

PŘÍLOHA I

Definice „rozhodujícího orgánu“

Dokud platí ustanovení čl. 17 odst. 1 *Refugee Act 1996* (ve znění pozdějších předpisů), může mít Irsko při provádění této směrnice za to, že:

- „rozhodujícím orgánem“ podle čl. 2 písm. f) této směrnice se rozumí *Office of the Refugee Applications Commissioner*, pokud jde o posouzení toho, zda by měl být žadatel prohlášen za uprchlíka či nikoliv, a
- „rozhodnutí v prvním stupni“ podle čl. 2 písm. f) této směrnice zahrnují doporučení *Refugee Applications Commissioner*, pokud jde o to, zda by měl být žadatel prohlášen za uprchlíka či nikoliv.

Irsko uvědomí Komisi o případných změnách čl. 17 odst. 1 *Refugee Act 1996* (ve znění pozdějších předpisů).

■ [Pozměňovací návrh 85]

PŘÍLOHA II

Část A

Zrušená směrnice

(uvedená v článku 47)

Směrnice Rady 2005/85/ES

(Úř. věst. L 326, 13.12.2005, s. 13)

Část B

Lhůta pro provedení směrnice ve vnitrostátním právu

(uvedená v článku 47)

Směrnice	Lhůty pro provedení směrnice
2005/85/ES	První lhůta: 1. prosince 2007
	Druhá lhůta: 1. prosince 2008

Středa, 6. dubna 2011

PŘÍLOHA III

SROVNÁVACÍ TABULKA ⁽¹⁾

Směrnice 2005/85/ES	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 písm. a)	Čl. 2 písm. a)
Čl. 2 písm. b)	Čl. 2 písm. b)
Čl. 2 písm. c)	Čl. 2 písm. c)
—	Čl. 2 písm. d)
Čl. 2 písm. d)	Čl. 2 písm. e)
Čl. 2 písm. e)	Čl. 2 písm. f)
Čl. 2 písm. f)	Čl. 2 písm. g)
—	Čl. 2 písm. h)
—	Čl. 2 písm. i)
Čl. 2 písm. g)	Čl. 2 písm. j)
—	Čl. 2 písm. k)
—	Čl. 2 písm. l)
Čl. 2 písm. h)	Čl. 2 písm. m)
Čl. 2 písm. i)	Čl. 2 písm. n)
Čl. 2 písm. j)	Čl. 2 písm. o)
Čl. 2 písm. k)	Čl. 2 písm. p)
Čl. 3 odst. 1	Čl. 3 odst. 1
Čl. 3 odst. 2	Čl. 3 odst. 2
Čl. 3 odst. 3	—
Čl. 3 odst. 4	Čl. 3 odst. 3
Čl. 4 odst. 1 první pododstavec	Čl. 4 odst. 1 první pododstavec
Čl. 4 odst. 1 druhý pododstavec	—
—	Čl. 4 odst. 2
Čl. 4 odst. 2	Čl. 4 odst. 3
Čl. 4 odst. 3	Čl. 4 odst. 4
—	Čl. 4 odst. 5
Článek 5	Článek 5
Čl. 6 odst. 1	—
—	Čl. 6 odst. 1
—	Čl. 6 odst. 2
Čl. 6 odst. 2	Čl. 6 odst. 3
Čl. 6 odst. 3	Čl. 6 odst. 4
—	Čl. 6 odst. 5

Středa, 6. dubna 2011

Směrnice 2005/85/ES	Tato směrnice
—	Čl. 6 odst. 6
Čl. 6 odst. 4	Čl. 6 odst. 7
Čl. 6 odst. 5	—
—	Čl. 6 odst. 8
—	Čl. 6 odst. 9
—	Čl. 7 odst. 1 až 3
Čl. 7 odst. 1	Čl. 8 odst. 1
Čl. 7 odst. 2	Čl. 8 odst. 2
—	Čl. 8 odst. 3
Čl. 8 odst. 1	Čl. 9 odst. 1
—	Čl. 9 odst. 2
Čl. 8 odst. 2 písm. a)	Čl. 9 odst. 3 písm. a)
Čl. 8 odst. 2 písm. b)	Čl. 9 odst. 3 písm. b)
Čl. 8 odst. 2 písm. c)	Čl. 9 odst. 3 písm. c)
—	Čl. 9 odst. 3 písm. d)
Čl. 8 odst. 3	Čl. 9 odst. 4
Čl. 8 odst. 5	Čl. 9 odst. 5
Čl. 9 odst. 1	Čl. 10 odst. 1
Čl. 9 odst. 2 první pododstavec	Čl. 10 odst. 2 první pododstavec
Čl. 9 odst. 2 druhý pododstavec	—
Čl. 9 odst. 3	Čl. 10 odst. 3
—	Čl. 10 odst. 4
Článek 10	Článek 11
Článek 11	Článek 12
Čl. 12 odst. 1	Čl. 13 odst. 1
Čl. 12 odst. 2 písm. a)	Čl. 13 odst. 2 písm. a)
Čl. 12 odst. 2 písm. b)	—
Čl. 12 odst. 2 písm. c)	—
Čl. 12 odst. 3	Čl. 13 odst. 2 písm. b)
Čl. 12 odst. 4 až 6	Čl. 13 odst. 3 až 5
Čl. 13 odst. 1 a 2	Čl. 14 odst. 1 a 2
Čl. 13 odst. 3 písm. a)	Čl. 14 odst. 3 písm. a)
—	Čl. 14 odst. 3 písm. b)
Čl. 13 odst. 3 písm. b)	Čl. 14 odst. 3 písm. c)
—	Čl. 14 odst. 3 písm. d)
—	Čl. 14 odst. 3 písm. e)

Středa, 6. dubna 2011

Směrnice 2005/85/ES	Tato směrnice
Čl. 13 odst. 4	Čl. 14 odst. 4
Čl. 13 odst. 5	—
—	Článek 15
Článek 14	—
—	Článek 16
—	Článek 17
Čl. 15 odst. 1, 2 a 3, první pododstavec	Čl. 18 odst. 1, 2 a 3, první pododstavec
Čl. 15 odst. 3 písm. a)	—
Čl. 15 odst. 3 písm. b)	Čl. 18 odst. 3 písm. a)
Čl. 15 odst. 3 písm. c)	Čl. 18 odst. 3 písm. b)
Čl. 15 odst. 3 písm. d)	—
Čl. 15 odst. 3 druhý pododstavec	—
—	Čl. 18 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 15 odst. 4	Čl. 18 odst. 4
—	Čl. 18 odst. 5
Čl. 15 odst. 5	Čl. 18 odst. 6
Čl. 15 odst. 6	Čl. 18 odst. 7
Čl. 16 odst. 1	Čl. 19 odst. 1
Čl. 16 odst. 2	Čl. 19 odst. 2
—	Čl. 19 odst. 3
Čl. 16 odst. 3	Čl. 19 odst. 4
Čl. 16 odst. 4	Čl. 19 odst. 4
—	Čl. 20 odst. 1 až 3
Čl. 17 odst. 1	Čl. 21 odst. 1
Čl. 17 odst. 2 písm. a)	Čl. 21 odst. 2 písm. a)
Čl. 17 odst. 2 písm. b)	—
Čl. 17 odst. 2 písm. c)	Čl. 21 odst. 2 písm. b)
Čl. 17 odst. 3	—
Čl. 17 odst. 4	Čl. 21 odst. 3
—	Čl. 21 odst. 4
Čl. 17 odst. 5	Čl. 21 odst. 5
—	Čl. 21 odst. 6
Čl. 17 odst. 6	Čl. 21 odst. 7
Článek 18	Článek 22
Článek 19	Článek 23

Středa, 6. dubna 2011

Směrnice 2005/85/ES	Tato směrnice
Článek 20	Článek 24
Čl. 20 odst. 1 písm. a) a b)	Čl. 24 odst. 1 písm. a) a b)
Čl. 20 odst. 2	Čl. 24 odst. 2
—	Čl. 24 odst. 3
Článek 21	Článek 25
Článek 22	Článek 26
Článek 23	Článek 27
Čl. 23 odst. 1	Čl. 27 odst. 1
Čl. 23 odst. 2 první pododstavec	Čl. 27 odst. 2
Čl. 23 odst. 2 druhý pododstavec	—
—	Čl. 27 odst. 3
—	Čl. 27 odst. 4
Čl. 23 odst. 3	Čl. 27 odst. 5
Čl. 23 odst. 4	Čl. 27 odst. 6
Čl. 23 odst. 4 písm. a)	Čl. 27 odst. 6 písm. a)
Čl. 23 odst. 4 písm. b)	—
Čl. 23 odst. 4 písm. c) bod i)	Čl. 27 odst. 6 písm. b)
Čl. 23 odst. 4 písm. c) bod ii)	—
Čl. 23 odst. 4 písm. d)	Čl. 27 odst. 6 písm. c)
Čl. 23 odst. 4 písm. e)	—
Čl. 23 odst. 4 písm. f)	Čl. 27 odst. 6 písm. d)
Čl. 23 odst. 4 písm. g)	—
Čl. 23 odst. 4 písm. h)	—
Čl. 23 odst. 4 bod i)	—
Čl. 23 odst. 4 písm. j)	Čl. 27 odst. 6 písm. f)
Čl. 23 odst. 4 písm. k) až n)	—
Čl. 23 odst. 4 písm. o)	Čl. 27 odst. 6 písm. e)
—	Čl. 27 odst. 7
—	Čl. 27 odst. 8
—	Čl. 27 odst. 9
—	Článek 28
Článek 24	—
Článek 25	Článek 29
Čl. 25 odst. 1	Čl. 29 odst. 1
Čl. 25 odst. 2 písm. a) až c)	Čl. 29 odst. 2 písm. a) až c)

Středa, 6. dubna 2011

Směrnice 2005/85/ES	Tato směrnice
Čl. 25 odst. 2 písm. d) a e)	—
Čl. 25 odst. 2 písm. f) a g)	Čl. 29 odst. 2 písm. d) a e)
—	Článek 30
Článek 26	Článek 31
Článek 27	Článek 32
Čl. 27 odst. 1 písm. a)	Čl. 32 odst. 1 písm. a)
—	Čl. 32 odst. 1 písm. b)
Čl. 27 odst. 1 písm. b) až d)	Čl. 32 odst. 1 písm. c) až e)
Čl. 27 odst. 2 až 5	Čl. 32 odst. 2 až 5
Článek 28	—
Článek 29	—
Článek 30	Článek 33
Čl. 30 odst. 2 až 4	—
—	Čl. 33 odst. 2
Čl. 30 odst. 5	Čl. 33 odst. 3
Čl. 30 odst. 6	Čl. 33 odst. 4
Článek 31	Článek 34
Čl. 31 odst. 2	—
Čl. 31 odst. 3	Čl. 34 odst. 2
Čl. 32 odst. 1 až 7	Čl. 35 odst. 1 až 7
—	Čl. 35 odst. 8 a 9
Článek 33	—
Článek 34	Článek 36
Čl. 34 odst. 1 a odst. 2 písm. a)	Čl. 36 odst. 1 a odst. 2 písm. a)
Čl. 34 odst. 2 písm. b)	—
Čl. 34 odst. 2 písm. c)	Čl. 36 odst. 2 písm. b)
Čl. 34 odst. 3 písm. a) a b)	Čl. 36 odst. 3 písm. a) a b)
Čl. 35 odst. 1	Čl. 37 odst. 1 písm. a)
—	Čl. 37 odst. 1 písm. b)
Čl. 35 odst. 2 a 3 písm. a) až f)	—
Čl. 35 odst. 4	Čl. 37 odst. 2
Čl. 35 odst. 5	Čl. 37 odst. 3
Čl. 36 odst. 1 až 2 písm. c)	Čl. 38 odst. 1 až 2 písm. c)
Čl. 36 odst. 2 písm. d)	—
Čl. 36 odst. 3	—

Středa, 6. dubna 2011

Směrnice 2005/85/ES	Tato směrnice
Čl. 36 odst. 4	Čl. 38 odst. 3
Čl. 36 odst. 5	Čl. 38 odst. 4
Čl. 36 odst. 6	Čl. 38 odst. 5
Čl. 36 odst. 7	—
Článek 37	Článek 39
Článek 38	Článek 40
Článek 39	Článek 41
Čl. 39 odst. 1 písm. a)	Čl. 41 odst. 1 písm. a)
—	Čl. 41 odst. 1 písm. a) bod i)
Čl. 39 odst. 1 písm. a) bod i)	Čl. 41 odst. 1 písm. a) bod ii)
Čl. 39 odst. 1 písm. a) bod ii)	Čl. 41 odst. 1 písm. a) bod iii)
Čl. 39 odst. 1 písm. a) bod iii)	—
Čl. 39 odst. 1 písm. b)	Čl. 41 odst. 1 písm. b)
Čl. 39 odst. 1 písm. c) a d)	—
Čl. 39 odst. 1 písm. e)	Čl. 41 odst. 1 písm. c)
—	Čl. 41 odst. 2 a 3
Čl. 39 odst. 2	Čl. 41 odst. 4
Čl. 39 odst. 3	—
—	Čl. 41 odst. 5 až 8
Čl. 39 odst. 4	Čl. 41 odst. 9
Čl. 39 odst. 5	Čl. 41 odst. 10
Čl. 39 odst. 6	Čl. 41 odst. 11
Článek 40	Článek 42
Článek 41	Článek 43
—	Článek 44
Článek 42	Článek 45
Článek 43	Článek 46
Článek 44	Článek 47
—	Článek 48
Článek 45	Článek 49
Článek 46	Článek 50
Příloha I	Příloha I
Příloha II	Příloha II
Příloha III	—
—	Příloha III
—	Příloha IV

(1) Srovnávací tabulka nebyla aktualizována.